

Stjórnartíðindi

1962 - C-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skrifað inn á bls. 48.

Gallar á bls. 14-15.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1962

C-DEILD



REYKJAVÍK — 1962
RÍKISPRENTSMÍÐJAN GÜTENBERG

Útgefandi dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	21. marz	Auglýsing um staðfestingu á samningum um gjaldeyris- sjóð Evrópu (E.M.A.)	1
2	25. maí	Auglýsing um framlengingu viðskipta- og greiðslu- samnings Íslands og Ungverjaland	1
3	28. maí	Auglýsing um framlengingu viðskiptasamnings Íslands og Frakklands	2
4	5. júní	Auglýsing um gildistöku aðildar Íslands að alþjóða- samningi frá 1954, um að fyrirbyggja óhreinkun sjávar af völdum olíu	2—13
5	S. d.	Auglýsing um aðild Íslands að alþjóðasamþykkt (Par- ísarsamþykkt) um vernd eignarréttinda á sviði iðn- aðar	13
6	S. d.	Auglýsing um staðfestingu á samningi um breytingar á Norðurlandasamningi frá 15. september 1955, um fé- lagslegt öryggi	13—15
7	14. ágúst	Auglýsing um gildistöku samstarfssamnings milli Dan- merkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar ..	15—40
8	17. okt.	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Kanada um afnám vegabréfsáritana	41—43
9	S. d.	Auglýsing um viðskiptasamkomulag Íslands og Pól- lands	43
10	S. d.	Auglýsing um samkomulag um viðskipti milli Íslands og Tékkóslóvakíu	43
11	31. des.	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Bandaríkj- anna um gagnkvæma undanþágu frá tekjuskatti af rekstri flugvéla og skipa	44—46
12	S. d.	Auglýsing um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Sovétríkjanna	46—48

STJÓRNARTÍÐINDI C 1 — 1962

21. marz.

1

Nr. 1.

AUGLÝSING

um staðfestingu á samningum um gjaldeyrissjóð Evrópu (E.M.A.).

Hinn 5. ágúst 1955 var í París undirritaður af Íslands hálfu samningur um gjaldeyrissjóð Evrópu (European Monetary Agreement). Einnig hafa verið af Íslands hálfu undirritaðir viðbótarsamningar nr. 2, 3 og 4, dags. 27. júní 1958, 15. janúar 1960, og 12. desember 1961.

Staðfestingarskjal Íslands að ofangreindum samningum var afhent forstjóra Efnahags- og framfarastofnunar Evrópu (O.E.C.D.) hinn 2. marz 1962.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 21. marz 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

25. maí.

Nr. 2.

AUGLÝSING

um framlengingu viðskipta- og greiðslusamnings Íslands og Ungverjalands.

Hinn 16. maí 1962 var viðskipta- og greiðslusamningur Íslands og Ungverjalands frá 6. marz 1953 (Stj.tíð. A 53/1953) framlengdur óbreyttur til ársloka 1962. Samningurinn var framlengdur með erindaskiptum milli sendiráða Íslands og Ungverjalands í Moskva.

Utanríkisráðuneytið, 25. maí 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

AUGLÝSING

um framlengingu viðskiptasamnings Íslands og Frakklands.

Með orðsendingaskiptum í París, hinn 24. maí 1962, var viðskiptasamningur Íslands og Frakklands frá 6. desember 1951 framlengdur til 31. desember 1962.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 28. maí 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

Nr. 4.

5. júní.

AUGLÝSING

um gildistöku aðildar Íslands að alþjóðasamningi frá 1954,
um að fyrirbyggja óhreinkun sjávar af völdum olíu.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 101 frá 28. desember 1961 hefur aðildarskjal Íslands að alþjóðasamningi frá 1954 um að fyrirbyggja óhreinkun sjávar af völdum olíu verið afhent forstjóra alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (I.M.C.O.). Samningur þessi, sem birtist sem fylgiskjal með auglýsingu þessari, gekk í gildi að því er varðar Ísland hinn 23. maí 1962.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 5. júní 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

Fylgiskjal.

**ALÞJÓÐASAMÞYKKT
UM AÐ FYRIRBYGGJA ÓHREINKUN
SJÁVAR AF VÖLDUM OLÍU, 1954.**

London, 12. maí 1954.

Ríkisstjórnir þær, er sent hafa fulltrúa á alþjóðaráðstefnuna um óhreinkun sjávar af völdum olíu, sem haldin var í London á tímabilinu frá 26. apríl 1954 til 12. maí 1954, óska eftir að gera með allsherjarsamkomulagi, ráðstafanir til þess að fyrirbyggja óhreinkun sjávar af völd-

**THE INTERNATIONAL CONVENTION
FOR THE PREVENTION OF POLLU-
TION OF THE SEA BY OIL, 1954**

London, May 12, 1954

The Governments represented at the International Conference on Pollution of the Sea by Oil held in London from 26th April, 1954, to 12th May, 1954,

Desiring to take action by common agreement to prevent pollution of the sea by oil discharged from ships, and con-

um olíu, sem losuð er úr skipum, og álíta að þessum tilgangi verði bezt náð með því að gera samþykkt, og hafa samkvæmt því skipað undirritaða með fullu umboði og, að framlögðum skilríkjum sínum um fullt umboð, sem við athugun reyndust fullgild og formleg, hafa þeir gert samkomulag svo sem hér segir:

1. gr.

(1) Í þessari samþykkt skulu eftirfarandi orð hafa þær merkingar, sem þeim eru hér með gefnar hverri um sig, þ. e. a. s.:

„Skrifstofan“ hefur þá merkingu, sem því orði er gefin í 21. gr.

„Losun“ í sambandi við olíu eða olíublandinn vökva merkir alls konar losun eða leka af hvaða orsök sem er.

„Þykki dísilolía“ merkir dísilolíu fyrir skipavélar, nema þau eimi, sem rýrna um meira en 50% af rúmmáli við 340 stig C., eða minni hita, þegar þær eru prófaðar samkvæmt A.S.T.M. Standard Method D. 158/53.

„Míla“ merkir sjómílu, 6080 fet, eða 1852 metra.

„Olía“ merkir hráolíu, brennsluolíu, þykka dísilolíu og smurningsolíu og „olíumengað“ skal hafa merkingu samkvæmt því.

(2) Í samþykkt þessari merkir umdæmi ríkisstjórnar, sem er aðili að henni, land það, sem hún stjórnar og sérhvert annað land, er hún er ábyrg fyrir um milliríkja-viðskipti og sem samþykktin hefur verið látin ná til samkvæmt 18. gr.

2.

Samþykkt þessi skal gilda um hafskip, sem eru á skipaskrá einhvers landssvæðis þeirrar ríkisstjórnar, sem er aðili að henni, að undanteknum

(1) skipum, er að sinni eru í notkun sem aðstoðarskip flotans,

(2) skipum, sem eru minni en 500 brúttó-rúmllestir,

sidering that this end may best be achieved by the conclusion of a Convention,

Have accordingly appointed the undersigned plenipotentiaries, who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:—

Article I

(1) For the purposes of the present Convention, the following expressions shall (unless the context otherwise requires) have the meanings hereby respectively assigned to them, that is to say:—

“The Bureau” has the meaning assigned to it by Article XXI;

“Discharge” in relation to oil or to an oily mixture means any discharge or escape howsoever caused;

“Heavy diesel oil” means marine diesel oil, other than those distillates of which more than 50 per cent. by volume distils at a temperature not exceeding 340° C. when tested by A.S.T.M. Standard Method D.158/53;

“Mile” means a nautical mile of 6080 feet or 1852 meters;

“Oil” means crude oil, fuel oil, heavy diesel oil and lubricating oil, and “oily” shall be construed accordingly.

(2) For the purposes of the present Convention the territories of a Contracting Government mean the territory of the country of which it is the Government and any other territory for the international relations of which the Government is responsible and to which the Convention shall have been extended under Article XVIII.

Article II

The present Convention shall apply to sea-going ships registered in any of the territories of a Contracting Government, except

(i) ships for the time being used as naval auxiliaries;

(ii) ship of under 500 tons gross tonnage;

- (3) skipum, sem eru sem stendur starfrækt í þágu hvalveiðautvegsins,
- (4) skipum, sem að sinni sigla um Mikluvötn Norður-Ameríku, vatnaleiðir þeirra á milli og ár, sem í þau falla, allt austur að neðra mynni Lachine skipaskurðarins við Montreal í fylkinu Quebec, Kanada.

3.

(1) Með þeim undantekningum, sem tilgreindar eru í 4. og 5. gr., skal bannað að losa úr hverju olíuflutningaskipi, enda heyri það undir ákvæði samþykktarinnar, innan bannsvæða þeirra, sem um getur í viðauka A við samþykktina í sambandi við olíuflutningaskip,

- (a) olíu,
- (b) hvers konar olíumengaðan vökva, er inniheldur olíu, sem óhreinir yfirborð sjávar.

Hvað þessa grein snertir, skal álita, að olíumengaður vökvi, er inniheldur færri en 100 hluta af olíu á móti 1.000.000 hlutum af vökva, óhreinir ekki yfirborð sjávar.

(2) Með þeim undantekningum, sem tilgreindar eru í 4. og 5. gr., skal öll losun olíumengaðs kjölfestuvatns eða skolvatns úr olíuhylkjum frá skipi, þ. e. skipi, sem heyrir undir ákvæði samþykktarinnar, en ekki er olíuflutningaskip, fara fram eins langt frá landi og framkvæmanlegt er. Frá dagsetningu þremur árum eftir dagsetningu þá, er samþykktin gengur í gildi, skal greinarliður (1) þessarar greinar gilda um skip, sem ekki eru olíuflutningaskip, á sama hátt og um olíuskip, með þessum undantekningum:

- (a) Bannsvæðin vegna skipa, sem ekki eru olíuflutningaskip, skulu vera þau, sem tilgreind eru sem bannsvæði í viðauka A við samþykktina.
- (b) Losun olíu, eða olíumengaðs vökva, úr slíku skipi skal eigi bönnuð, þegar skipið er á leið til hafnar, þar sem ekki eru fyrir hendi slík skilyrði, sem nefnd eru í 8. gr.

(3) Sérhvert brot á greinarlið (1) og (2) þessarar greinar, skal vera refsivert

- (iii) ships for the time being engaged in the whaling industry;
- (iv) ships for the time being navigating the Great Lakes of North America and their connecting and tributary waters as far east as the lower exit of the Lachine Canal at Montreal in the Province of Quebec, Canada.

Article III

(1) Subject to the provisions of Articles IV and V, the discharge from any tanker, being a ship to which the Convention applies, within any of the prohibited zones referred to in Annex A to the Convention in relation to tankers of—

- (a) oil;

(b) any oily mixture the oil in which fouls the surface of the sea, shall be prohibited.

For the purposes of this paragraph the oil in an oily mixture of less than 100 parts of oil in 1.000.000 parts of the mixture shall not be deemed to foul the surface of the sea.

(2) Subject to the provisions of Articles IV and V, discharge into the sea from a ship, being a ship to which the Convention applies and not being a tanker, of oily ballast water or tank washings shall be made as far as practicable from land. As from a date three years after the date on which the Convention comes into force paragraph (1) of this Article shall apply to ships other than tankers as it applies to tankers, except that:—

- (a) the prohibited zones in relation to ships other than tankers shall be those referred to as such in Annex A to the Convention; and
- (b) the discharge of oil or of an oily mixture from such a ship shall not be prohibited when ship is proceeding to a port not provided with such reception facilities as are referred to in Article VIII.

(3) Any contravention of paragraphs (1) and (2) of this Article shall be an

samkvæmt lögum lands þess, sem skipið er skráð í.

4. gr.

(1) 3. gr. skal eigi gilda um:

- (a) losun olíu eða olíumengaðs vökva úr skipi í þeim tilgangi að tryggja öryggi þess, koma í veg fyrir skemmdir á skipinu eða farmi, eða að bjarga lífi þeirra, sem eru í sjávarháska; eða
- (b) olíu eða olíumengaðs vökva, sem fer til spillis sakir skemmda á skipinu eða sakir leka, sem ekki er hægt að koma í veg fyrir, enda hafi, eftir að skemmdin varð eða lekinn var uppgötvaður, verið gerðar allar þær ráðstafanir, sem með sanngirni má krefjast til þess að koma í veg fyrir, eða draga úr því, að olía færi til spillis,
- (c) losun sora,
 - (1) sem ekki er hægt að dæla úr farmhýlkjum oliuflutningaskipa sakir þess hve þykkur hann er; eða
 - (2) sem fallið hefur til botns við hreinsun brennsluolíu eða smurningsolíu, enda fari slík losun fram eins langt frá landi og tök eru á.

(2) Þegar losað er, eða fer til spillis með þeim hætti, sem tilgreint er í þessari grein, skal skrá í oliufærslubók þá, er skylt er að hafa samkvæmt 9. gr., allar kringumstæður og orsök þess að losað var.

5. gr.

3. gr skal eigi gilda um losun úr austur-rásum skips

- (a) á hvers konar olíumenguðum vökva um tólf mánaða tímabil frá því er samþykktin öðlast gildi fyrir það land, þar sem skipið er skráð,
- (b) eftir lok slíks tímabils, á olíumenguðum vökva, er inniheldur eigi aðra olíu en smurningsolíu.

6. gr.

Viðurlögin, sem heimilt er að beita samkvæmt 3. gr. og lögum einhvers þeirra landa, er heyra undir aðildarríkisstjórn að samþykktinni, vegna ólöglegrar los-

offence punishable under the laws of the territory in which the ship is registered.

Article IV

(1) Article III shall not apply to:—

- (a) the discharge of oil or of an oily mixture from a ship for the purpose of securing the safety of the ship, preventing damage to the ship or cargo, or saving life at sea; or
- (b) the escape of oil, or of an oily mixture, resulting from damage to the ship or unavoidable leakage, if all reasonable precautions have been taken after the occurrence of the damage or discovery of the leakage for the purpose of preventing or minimising the escape;

(c) the discharge of sediment:—

- (i) which cannot be pumped from the cargo tanks of tankers by reason of its solidity; or
 - (ii) which is residue arising from the purification or clarification of oil fuel or lubricating oil,
- provided that such discharge is made as far from land as is practicable.

(2) In the event of such discharge or escape as is referred to in this Article a statement shall be made in the oil record book required by Article IX of the circumstances of and reason for the discharge.

Article V

Article III shall not apply to the discharge from the bilges of a ship:—

- (a) of any oily mixture during the period of twelve months following the date on which the Convention comes into force in respect of the territory in which the ship is registered;
- (b) after the expiration of such period, of an oily mixture containing no oil other than lubricating oil.

Article VI

The penalties which may be imposed in pursuance of Article III under the law of any of the territories of a Contracting Government in respect of the unlawful

unar í sjóinn á olíu eða olíumenguðum vökva utan landhelgi viðkomandi lands, skulu eigi vera vægari en viðurlög þau, sem heimilt er að beita samkvæmt lögum viðkomandi lands vegna ólöglegrar losunar úr skipi á olíu eða olíumenguðum vökva innan landhelgi þess.

7. gr.

Frá og með degi, tólf mánuðum eftir að þessi samþykkt öðlast gildi fyrir eitt-hvert þeirra landa, er heyra undir aðildarríkisstjórn að samþykktinni, skal öllum skipum viðkomandi lands skylt að vera þannig útbúin, að brennsluolía eða þykk dísilolía geti eigi komizt í austur-rásir þær, sem úr er tæmt í sjóinn, án þess að innihald þeirra sé látið ganga í gegnum hylki, sem aðskilur olíur frá vatni.

8. gr.

Frá og með degi, þremur árum eftir að samþykkt þessi öðlast gildi fyrir eitthvert þeirra landa, er heyra undir aðildarríkisstjórn að samþykktinni, skal sú ríkisstjórn tryggja það, að á öllum aðalhafnarstöðum viðkomandi lands séu fyrir hendi fullnægjandi skilyrði til þess að taka á móti — án þess að valda skipum ótilhlýðilegum töfum — sora þeim úr olíumenguðu kjölfestuvatni og skolvatni því úr hylkjum, sem mundi hafa verið eftir til losunar úr skipum, öðrum en olíuflutningaskipum, sem nota höfnina, ef vatnið hefði verið aðskilið í þar til gerðu hylki eða í dregghylki, eða með öðrum hætti. Sérhver aðildarríkisstjórn að samþykktinni skal ákveða á hverjum tíma, hvaða hafnir landa þeirra, er heyra undir hana, séu aðalhafnir, hvað þessa grein snertir, og skal hún senda skrifstofunni skriflega tilkynningu samkvæmt því og taka fram, hvort séð hafi verið fyrir fullnægjandi skilyrðum til móttöku.

9. gr.

(1) Í hverju skipi, er heyrir undir ákvæði samþykktarinnar, skal hafa olíufærslubók (hvort sem hún er hluti hinnar lögskipuðu leiðarþókar skipsins eða ekki) í því formi, sem tiltekið er í viðauka B

discharge from a ship of oil or of an oily mixture into waters outside the territorial waters of that territory shall not be less than the penalties which may be imposed under the law of that territory in respect of the unlawful discharge of oil or of an oily mixture from a ship into such territorial waters.

Article VII

As from a date twelve months after the present Convention comes into force in respect of any of the territories of a Contracting Government all ships registered in that territory shall be required to be so fitted as to prevent the escape of fuel oil or heavy diesel oil into bilges the contents of which are discharged into the sea without being passed through an oily-waterseparator.

Article VIII

As from a date three years after the present Convention comes into force in respect of any of the territories of a Contracting Government, that Government shall ensure the provision in each main port in that territory of facilities adequate for the reception, without causing undue delay to ships, of such residues from oily ballast water and tank washings as would remain for disposal by ships, other than tankers, using the port, if the water had been separated by the use of an oily-water separator, a settling tank or otherwise. Each Contracting Government shall from time to time determine which ports are the main ports in its territories for the purposes of this Article, and shall notify the Bureau in writing accordingly indicating whether adequate reception facilities have been installed.

Article IX

(1) There shall be carried in every ship to which the Convention applies an oil record book (whether as part of the ship's official log-book or otherwise) in the form specified in Annex B to the present

við samþykkt þessa. Tilheyrandi innfærslur skulu skráðar í þá bók og hver blaðsíða bókarinnar, þar með taldar allar skýrslur samkvæmt greinarlið (2), 4. gr., skulu undirskrifaðar af yfirmanni eða yfirmönnum þeim, er umsjá hafa með framkvæmdum þeim, sem um er að ræða og einnig af skipstjóranum. Hinar skráðu innfærslur í olíufærslubókina skulu vera á ríkismáli þess lands, þar sem skipið er skráð, eða á ensku eða frönsku.

(2) Réttbærum yfirvöldum hvers þeirra landa, er heyra undir aðildarríkisstjórn að samþykktinni er frjálst að athuga um borð í hverju slíku skipi, meðan það er í höfn þessa lands, olíufærslubók þá, sem skylt er að hafa í skipinu samkvæmt ákvæðum samþykktarinnar, og þeim er einnig frjálst að skylda skipstjóran til þess að staðfesta, að afritið sé rétt afrit af slíkri innfærslu. Sérhverft afrit, er þannig er frá gengið, og sem af má ráða, að það hafi verið staðfest af skipstjóra, sem rétt afrit af innfærslu í olíufærslubók skipsins, skal taka til greina, þegar lagt er fram í sérhverjum réttarhöldum til sönnunar þeirra staðreynda, sem getur í færslunni. Sérhver ráðstöfun, sem gerð er af hálfu réttbærra yfirvalda samkvæmt þessum greinarlið, skal framkvæmd eins greiðlega og unnt er og eigi skal tefja skipið.

10. gr.

(1) Sérhverri aðildarríkisstjórn að samþykktinni er frjálst að veita ríkisstjórn þess lands, enda sé hún einnig aðili, þar sem skip er skráð, skriflegar upplýsingar, er tilgreina sannanir fyrir því, að eitthvert ákvæði samþykktarinnar hafi verið brotið hvað það skip snertir, hvar sem brot það, sem kært er út af, kann að hafa átt sér stað. Ef tök eru á, skulu réttbær yfirvöld fyrrnefndrar ríkisstjórnar tilkynna skipstjóra viðkomandi skips um brot það, sem kært er út af.

(2) Síðarnefnd ríkisstjórn skal, jafnskjótt og slíkar upplýsingar berast henni, taka málið til rannsóknar og er henni frjálst að æskja þess af fyrrnefndri ríkisstjórn, að hún veiti frekari og nánari upplýsingar um brot það, sem út af er kært.

Convention. The appropriate entries shall be made in that book, and each page of the book, including any statement under paragraph (2) of Article IV, shall be signed by the officer or officers in charge of the operations concerned and by the master of the ship. The written entries in the oil record book shall be in an official language of the territory in which the ship is registered, or in English or French.

(2) The competent authorities of any of the territories of a Contracting Government may inspect on board any such ship while within a port in that territory the oil record book required to be carried in the ship in compliance with the provisions of the Convention, and may make a true copy of any entry in that book and may require the master of the ship to certify that the copy is a true copy of such entry. Any copy so made which purports to have been certified by the master of the ship as a true copy of an entry in the ship's oil record book shall be made admissible in any judicial proceedings as evidence of the facts stated in the entry. Any action by the competent authorities under this paragraph shall be taken as expeditiously as possible and the ship shall not be delayed.

Article X

(1) Any Contracting Government may furnish to the Contracting Government in the territory of which a ship is registered particulars in writing of evidence that any provision of the Convention has been contravened in respect of that ship, wheresoever the alleged contravention may have taken place. If it is practicable to do so, the competent authorities of the former Government shall notify the master of the ship of the alleged contravention.

(2) Upon receiving such particulars the latter Government shall investigate the matter, and may request the former Government to furnish further or better particulars of the alleged contravention. If the Government in the territory of

Ef ríkisstjórn þess lands, þar sem skipið er skráð, er þess fullviss, að nægar sannanir séu fyrir hendi í því formi, sem lög krefjast, til þess að hægt sé að höfða mál á eiganda skipsins eða skipstjóra þess vegna brots þess, sem út af er kært, skal hún hlutast til um, að málið sé höfðað hið fyrsta að unnt er, og hún skal tilkynna hinni ríkisstjórninni og skrifstofunni um úrslit málsins.

11. gr.

Eigi skal túlka neitt í þessari samþykkt á þá lund, að það skerði vald neinnar ríkisstjórnar, sem er aðili að henni til þess að gera ráðstafanir innan lögsagnarumdæmis hennar vegna hvers þess máls, er samþykkt þessi á við um, né á þá lund, að með því sé vikkað lögsagnarumdæmi neinnar ríkisstjórnar, sem er aðili að samþykktinni.

12. gr.

Hver aðildarríkisstjórn að samþykkt þessari skal senda skrifstofunni og viðkomandi ráði Sameinuðu þjóðanna

- (a) texta þeirra laga, tilskipana, fyrir-mæla og reglugerða, sem í gildi eru í landi, sem heyrir undir hana og sem miða að því að framkvæma ákvæði samþykktar þessarar,
- (2) allar opinberar skýrslur eða ágríp af opinberum skýrslum að svo miklu leyti, sem þær sýna árangur af framkvæmd ákvæða samþykktarinnar, þó ávallt með þeim fyrirvara, að slíkar skýrslur eða ágríp séu ekki þess eðlis, að um trúnaðarmál sé að ræða að áliti þeirrar ríkisstjórnar.

13. gr.

Öllum deilum milli aðildarríkisstjórna að samþykktinni varðandi túlkun eða framkvæmd ákvæða samþykktar þessarar, og sem eigi er kleift að jafna með samkomulagi, skal eftir beiðni annars hvors aðila vísað til Alþjóðadómstólsins til úrskurðar, nema deiluaðilar verði ásáttir um að vísa deilunni til úrskurðar gerðardóms.

which the ship is registered is satisfied that sufficient evidence is available in the form required by law to enable proceedings against the owner or master of the ship to be taken in respect of the alleged contravention, it shall cause such proceedings to be taken as soon as possible, and shall inform the other Contracting Government and the Bureau of the result of such proceedings.

Article XI.

Nothing in the present Convention shall be construed as derogating from the powers of any Contracting Government to take measures within its jurisdiction in respect of any matter to which the Convention relates or as extending the jurisdiction of any Contracting Government.

Article XII

Each Contracting Government shall send to the Bureau and to the appropriate organ of the United Nations:—

- (a) the text of laws, decrees, orders and regulations in force in its territories which give effect to the present Convention;
- (b) all official reports or summaries of official reports in so far as they show the results of the application of the provisions of the Convention, provided always that such reports or summaries are not, in the opinion of that Government, of a confidential nature.

Article XIII

Any dispute between Contracting Governments relating to the interpretation or application of the present Convention which cannot be settled by negotiation shall be referred at the request of either party to the International Court of Justice for decision unless the parties in dispute agree to submit it to arbitration.

14. gr.

(1) Samþykkt þessi skal vera til undirskriftar um þriggja mánaða skeið frá deginum í dag, og eftir það skal hún biða fullnaðarsamþykkt.

(2) Ríkisstjórnir geta gerzt aðilar að samþykktinni með

(1) undirskrift án fyrirvara um fullnaðarsamþykkt,

(2) undirskrift með fyrirvara um fullnaðarsamþykkt,

(3) fullnaðarsamþykkt.

(3) Fullnaðarsamþykkt skal framkvæmd með því að afhenda skjal þar um skrifstofunni, sem skal tilkynna öllum ríkisstjórnnum, er þegar hafa undirskrið að eða gengið að samþykkt þessari, hverja undirskrift og afhendingu skjals um samþykkt svo og dagsetningu slíkrar fullnaðarsamþykktar eða slíkrar afhendingar.

15. gr.

(1) Samþykkt þessi skal ganga í gildi tólf mánuðum frá þeim degi, er ekki færri en tíu ríkisstjórnir hafa gerzt aðilar að henni, þar á meðal fimm ríkisstjórnir landa, er eiga eigi minna en 500 000 brúttó-rúmlestir olíuflutningaskipa.

(2) — (a) Að því er hverja þá stjórn snertir, sem undirskrifar samþykkt þessa án fyrirvara um fullnaðarsamþykkt eða gengur að samþykktinni fyrir þann dag, er hún gengur í gildi samkvæmt greinarlið (1) þessarar greinar, skal hún ganga í gildi þann dag. Að því er hverja þá ríkisstjórn snertir, er gengur að samþykkt þessari þann dag eða síðar, skal hún ganga í gildi þremur mánuðum frá því, er viðkomandi ríkisstjórn afhenti skjal um samþykki.

(b) Skrifstofan skal svo fljótt sem unnt er tilkynna öllum ríkisstjórnnum, sem hafa undirskrið eða gerzt aðilar að samþykktinni, hvern dag hún gengur í gildi.

16. gr.

(1) Ef þess er beiðst af einhverri aðildarríkisstjórn að samþykktinni, skal skrifstofan tilkynna öllum ríkisstjórnnum,

Article XIV

(1) The present Convention shall remain open for signature for three months from this day's date and shall thereafter remain open for acceptance.

(2) Governments may become parties to the Convention by—

(i) signature without reservation as to acceptance;

(ii) signature subject to acceptance followed by acceptance; or

(iii) acceptance.

(3) Acceptance shall be effected by the deposit of an instrument of acceptance with the Bureau, which shall inform all Governments that have already signed or accepted the Convention of each signature and deposit of an acceptance and of the date of such signature or deposit.

Article XV

(1) The present Convention shall come into force twelve months after the date on which not less than ten Governments have become parties to the Convention, including five Governments of countries each with not less than 500.000 gross tons of tanker tonnage.

(2)—(a) For each Government which signs the Convention without reservation as to acceptance or accepts the Convention before the date on which the Convention comes into force in accordance with paragraph (1) of this Article it shall come into force on that date. For each Government which accepts the Convention on or after that date, it shall come into force three months after the date of the deposit of that Government's acceptance.

(b) The Bureau shall, as soon as possible, inform all Governments which have signed or accepted the Convention of the date on which it will come into force.

Article XVI

(1) Upon the request of any Contracting Government a proposed amendment of the present Convention shall be com-

sem eru aðilar að henni, um breytingar-tillögur við samþykkt þessa.

(2) Sérhver breyting, er aðildarríkisstjórnnum að samþykktinni hefur verið tilkynnt um til þess að þær taki hana til athugunar samkvæmt greinarlið (1) þessarar greinar, skal álitast hafa verið samþykkt af hálfu allra ríkisstjórna, er aðilar eru, og skal hún ganga í gildi að liðnum sex mánuðum frá því, að hún hefur verið þannig tilkynnt, nema einhver ríkisstjórn, sem er aðili, hafi lýst því yfir, eigi skemur en tveimur mánuðum áður en sá tími rennur út, að hún samþykki eigi breytinguna.

(3) — (a) Þegar þess er beiðst af einum þriðja ríkisstjórna þeirra, er aðilar eru að samþykktinni, skal skrifstofan kveðja til ráðstefnu aðildarríkisstjórna til þess að athuga breytingar á samþykktinni, sem einhver þeirra hefur lagt til að gerðar verði.

(b) Skrifstofan skal tilkynna öllum aðildarríkisstjórnnum um hverja breytingu, sem samþykkt er á slíkri ráðstefnu af hálfu aðildarríkisstjórna með tveimur þriðju atkvæða mættra fulltrúa, til þess að þær staðfesti hana með samþykki sínu.

(4) Sérhver breyting, er aðildarríkisstjórnnum að samþykktinni hefur verið tilkynnt um, til þess að þær veiti henni fullnaðarsamþykkt samkvæmt greinarlið (3) þessarar greinar, skal ganga í gildi að því er varðar allar aðildarríkisstjórnir, nema þær lýsi því yfir áður en hún gengur í gildi, að þær samþykki eigi breytinguna, tólf mánuðum eftir þann dag, er breytingin var samþykkt af hálfu tveggja þriðju þeirra ríkisstjórna, sem eru aðilar að samþykkt þessari.

(5) Sérhverja yfirlýsingu samkvæmt þessari grein skal gefa með skriflegri tilkynningu til skrifstofunnar, sem skal tilkynna öllum aðildarríkisstjórnnum um móttöku yfirlýsingarinnar.

(6) Skrifstofan skal tilkynna öllum ríkisstjórnnum, sem undirskrifað hafa og aðilar eru að samþykktinni, sérhverjar breytingar, er ganga í gildi samkvæmt þessari grein og einnig dag þann, er slíkar breytingar ganga í gildi.

municated by the Bureau to all Contracting Governments for consideration.

(2) Any amendment communicated to Contracting Governments for consideration under paragraph (1) of this Article shall be deemed to have been accepted by all Contracting Governments and shall come into force on the expiration of a period of six months after it has been so communicated, unless any one of the Contracting Governments shall have made a declaration not less than two months before the expiration of that period that it does not accept the amendment.

(3)—(a) A conference of Contracting Governments to consider amendments of the Convention proposed by any Contracting Government shall be convened by the Bureau upon the request of one-third of the Contracting Governments.

(b) Every amendment adopted by such a conference by a two-thirds majority vote of the Contracting Governments represented shall be communicated by the Bureau to all Contracting Governments for their acceptance.

(4) Any amendment communicated to Contracting Governments for their acceptance under paragraph (3) of this Article shall come into force for all Contracting Governments, except those which before it comes into force make a declaration that they do not accept the amendment, twelve months after the date on which the amendment is accepted by two-thirds of the Contracting Governments.

(5) Any declaration under this Article shall be made by a notification in writing to the Bureau which shall notify all Contracting Governments of the receipt of the declaration.

(6) The Bureau shall inform all signatory and Contracting Governments of any amendments which come into force under this Article, together with the date on which such amendments shall come into force.

17. gr.

(1) Samþykkt þessari má segja upp af hálfu sérhverrar aðildarríkisstjórnar, hvenær sem er að liðnum fimm árum frá þeim degi, er samþykktin gengur í gildi fyrir viðkomandi ríkisstjórn.

(2) Uppsögn skal fara fram með skriflegri tilkynningu stílaðri til skrifstofunnar, sem skal tilkynna hverja uppsögn og einnig móttökudag öllum ríkisstjórnnum, sem aðilar eru að samþykktinni.

(3) Uppsögn skal ganga í gildi tólf mánuðum eftir, að hún berst skrifstofunni, eða eftir slíkan tíma lengri, sem tiltekinn kann að vera í tilkynningunni.

18. gr.

(1) — (a) Sérhverri ríkisstjórn er frjálst, við undirskrift eða fullnaðarsamþykkt þessarar samþykktar, eða hvenær sem er síðar að lýsa yfir með skriflegri tilkynningu til skrifstofunnar, að samþykktin skuli ná til þeirra landa, sem hún er ábyrg fyrir um milliríkjavíðskipti.

(b) Samþykktin skal frá og með þeim degi, er tekið var á móti tilkynningunni eða frá slíkum degi öðrum, sem tiltekinn kann að vera í tilkynningunni, ná til landa þeirra, sem þar getur.

(2) — (a) Sérhverri aðildarríkisstjórn að samþykktinni, er hefur gefið yfirlýsingu samkvæmt greinarlið (1) þessarar greinar, er frjálst að senda skrifstofunni skriflega tilkynningu, hvenær sem er að liðnu fimm ára tímabili frá þeim degi, er samþykktin hefur verið látin ná til einhvers lands, þar sem því er lýst yfir, að samþykktin skuli eigi lengur ná til einhvers þess lands, sem nefnt er í tilkynningunni.

(b) Samþykktin skal eigi lengur ná til hvers þess lands, er nefnt er í slíkri tilkynningu, er liðnir eru tólf mánuðir, eða slíkur tími lengri, sem tiltekinn kann að vera þar, frá þeim degi, er skrifstofunni barst tilkynningin.

(3) Skrifstofan skal tilkynna öllum aðildarríkisstjórnnum að samþykktinni, ef samþykktin hefur verið látin ná til ein-

Article XVII

(1) The present Convention may be denounced by any Contracting Government at any time after the expiration of a period of five years from the date on which the Convention comes into force for that Government.

(2) Denunciation shall be effected by a notification in writing addressed to the Bureau, which shall notify all the Contracting Governments of any denunciation received and of the date of its receipt.

(3) A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the notification, after its receipt by the Bureau.

Article XVIII

(1) — (a) Any Government may, at the time of signature or acceptance of the present Convention, or at any time thereafter, declare by notification in writing given to the Bureau that the Convention shall extend to any of the territories for whose international relations it is responsible.

(b) The Convention shall, from the date of the receipt of the notification, or from such other date as may be specified in the notification, extend to the territories named therein.

(2) — (a) Any Contracting Government which has made a declaration under paragraph (1) of this Article may, at any time after the expiration of a period of five years from the date on which the Convention has been so extended to any territory, give notification in writing to the Bureau, declaring that the Convention shall cease to extend to any such territory named in the notification.

(b) The Convention shall cease to extend to any territory mentioned in such notification twelve months, or such longer period as may be specified therein, after the date of receipt of the notification by the Bureau.

(3) The Bureau shall inform all Contracting Governments of the extension of the Convention to any territories under

hverra landa samkvæmt (1) greinarlið þessarar greinar, og um afturköllun slíkrar ráðstöfunar samkvæmt greinarlið (2) þessarar greinar og hún skal í hverju tilfelli tilgreina, frá hvaða degi samþykktin hafi verið látin ná til fleiri landa eða slík tilskipun hættir að hafa gildi.

19. gr.

(1) Brjótist út stríð eða annar ófriður, sem aðildarríkisstjórn telur snerta sig sem þátttakanda eða hlutlausan aðila, getur hún frestað framkvæmd þessarar samþykktar að öllu eða nokkru leyti fyrir allt umráðasvæði sitt eða hluta af því. Ríkisstjórn, sem þannig hefur frestað framkvæmd á samþykktinni, skal þegar tilkynna það skrifstofunni.

(2) Ríkisstjórn, sem frestað hefur framkvæmd samþykktarinnar, má hvenær sem er aflétta frestuninni og aldrei skal slík frestun standa lengur en réttlætanlegt er samkv. 1. greinarlið þessarar greinar. Skal skrifstofunni tilkynnt þegar í stað, er slíkri frestun er aflétt.

(3) Skrifstofan skal tilkynna öllum aðildarríkisstjórnnum um allar frestanir á framkvæmd samþykktarinnar, sem um ræðir í þessari grein, svo og þegar framkvæmd er tekin upp að nýju.

20. gr.

Um leið og samþykkt þessi gengur í gildi, skal skrifstofan láta skrásetja hana hjá aðalritara Sameinuðu þjóðanna.

21. gr.

Ríkisstjórn sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretland og Norður-Írland skal annast alla starfsemi skrifstofunnar, nema og þar til sett verður á fót alþjóðasiglingamálastofnun, sem tekur við störfum þeim, sem henni voru falin samkvæmt samþykkt undirskrifaðri í Genf 6. marz 1948, og upp frá því skal áðurnefnd stofnun annast störf skrifstofunnar.

paragraph (1) of this Article, and of the termination of any such extension under paragraph (2) of this Article, stating in each case the date from which the Convention has been, or will cease to be, so extended.

Article XIX

(1) In case of war or other hostilities, a Contracting Government which considers that it is affected, whether as a belligerent or as a neutral, may suspend the operation of the whole or any part of the present Convention in respect of all or any of its territories. The suspending Government shall immediately give notice of any such suspension to the Bureau.

(2) The suspending Government may at any time terminate such suspension and shall in any event terminate it as soon as it ceases to be justified under paragraph (1) of this Article. Notice of such termination shall be given immediately to the Bureau by the Government concerned.

(3) The Bureau shall notify all Contracting Governments of any suspension or termination of suspension under this Article.

Article XX

As soon as the present Convention comes into force it shall be registered by the Bureau with the Secretary-General of the United Nations.

Article XXI

The duties of the Bureau shall be carried out by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland unless and until the Inter-Governmental Maritime Consultative Organisation comes into being and takes over the duties assigned to it under the Convention signed at Geneva on the 6th day of March, 1948, and thereafter the duties of the Bureau shall be carried out by the said Organisation.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir með fullu umboði undirskrifað samþykkt þessa.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries have signed the present Convention.

Gjört í London 12. maí 1954 á ensku og frönsku, og eru báðir textar jafn gildir, í einu eintaki, sem skal fá í vörzlur skrifstofunni, og skal skrifstofan senda staðfest afrit af því til allra ríkisstjórna, er undirskrifað hafa og aðilar eru að samþykkt þessari.

Done in London this twelfth day of May, 1954, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy, which shall be deposited with the Bureau and of which the Bureau shall transmit certified copies to all signatory and Contracting Governments.

AUGLÝSING

um aðild Íslands að alþjóðasamþykkt (Parísarsamþykkt) um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar.

Samkvæmt heimild í lögum samþykktum á Alþingi 15. desember 1961 hefur aðildarskjal Íslands að Parísarsamþykktinni, um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar, verið afhent svissnesku sambandsstjórninni. Gekk samningurinn í gildi, að því er Ísland varðar, hinn 5. maí 1962.

Samningurinn birtist sem fylgiskjal með ofangreindum lögum (Stj.tíð. A 102/1961).

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 5. júní 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu á samningi um breytingar á Norðurlandasamningi frá 15. september 1955, um félagslegt öryggi.

Samkvæmt heimild í lögum, samþykktum á Alþingi hinn 31. marz 1962, hefur staðfestingarskjal Íslands að samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um breytingar á samningi milli sömu ríkja frá 15. september 1955, um félagslegt öryggi, verið afhent danska utanríkisráðuneytinu. Samningurinn gengur í gildi hinn 1. júlí 1962.

Samningurinn birtist sem fylgiskjal með auglýsingu þessari, en Norðurlandasamningurinn frá 15. september 1955, um félagslegt öryggi, var birtur í Stjórnartíðindum A 72 1956, og prentaður sem fylgiskjal með lögum nr. 53/1956.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 5. júní 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breytingu á samningi milli sömu ríkja frá 15. september 1955, um félagslegt öryggi.

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, sem gerðu með sér samning um félagslegt öryggi 15. september 1955, eru ásáttar um að 4. gr. í nefndum samningi skuli breytt eins og segir hér á eftir:

4. grein.

Ríkisborgarar hvers samningsríkis eiga rétt á ellilífeyri ásamt viðbótargreiðslum í öðru samningsríki með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis, enda hafi sá, er hlut á að máli, dvalið í síðar nefnda ríkinu samfleytt a. m. k. 5 síðustu árin, áður en umsókn um ellilífeyri er lögð fram.

Ef hlutaðeigandi maður fær greiðslur þær, sem um ræðir í 2. og 3. grein, í dvalarlandinu, flyzt hann án tillits til dvalartíma yfir á ellilífeyri eftir sömu reglum og ríkisborgarar dvalarlandsins.

Nú nýtur ríkisborgari einhvers samningsríkjanna ellilífeyris ásamt viðbótargreiðslum samkvæmt lögum þess ríkis, og skal hann þá halda þeim rétti, er hann flytur til annars samningsríkis, þar til hann uppfyllir þau skilyrði, sem sett eru um lífeyrisaldur og dvalartíma til þess að öðlast rétt til lífeyris frá dvalarlandinu. Flytji hlutaðeigandi maður til heimalands síns, glatar hann þó réttinum til lífeyris í síðasta lagi, þegar hann nær ellilífeyrisaldri, sem gildir í heimalandi hans.

Samning þenna skal fullgilda, og skal fullgildingarskjölunum, svo fljótt sem unnt er, komið til varðveislu í danska utanríkisráðuneytinu.

Samningurinn gengur í gildi fyrsta dag þess mánaðar, sem hefst að liðnum tveim almanaksmánuðum frá þeim degi, er fullgildingarskjöl allra landanna hafa verið afhent til varðveislu. Hann er óskiptur

OVERENSKOMST

mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af konventionen mellem samme stater af 15. september 1955 om social tryghed.

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, som den 15. september 1955 har indgået en konvention om social tryghed, er blevet enige om, at artikel 4 i den nævnte konvention skal affattes som angivet nedenfor:

Artikel 4

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere berettiget til folkepension med tillægsydelser, såfremt pågældende har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst 5 år, umiddelbart før begæring om folkepension fremsættes.

Oppebærer pågældende fra opholdslandet de i artiklerne 2 og 3 nævnte ydelser, overgår han uden hensyn til opholdstid til folkepension efter samme regler som opholdslandets egne statsborgere.

Oppebærer en statsborger fra et af de kontraherende lande folkepension efter lovgivningen i et sådant land, bevarer han retten hertil ved flytning til et andet af landene, indtil han opfylder de vilkår, som gælder vedrørende pensionsalder og opholdstid for at opnå ret til pension i opholdslandet. Flytter pågældende til sit hjemland, mister han dog retten senest, når han opnår den i hjemlandet gældende pensionsalder.

Denne overenskomst skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal snarest muligt deponeres i det danske udenrigsministerium.

Overenskomsten træder i kraft den første dag i den måned, som indtræder to fulde kalendermåneder efter den dag, da samtlige landes ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret. Den udgør

hluti samningsins frá 15. september 1955, um félagslegt öryggi, og er því ekki hægt að segja honum upp sér í lagi.

Samningurinn skal varðveittur í skjalasafni danska utanríkisráðuneytisins, og skal það láta ríkisstjórnnum allra hinna landanna í té staðfest afrit af honum.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn hvers ríkis fyrir sig undirritað samning þenna.

Gert í Pallastunturi í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, en að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland en hinum fyrir Svíþjóð, hinn 13. september 1961.

en integrerende del af konventionen af 15. september 1955 om social tryghed og kan derfor ikke opsiges særskilt.

Overenskomsten skal deponeres i det danske udenrigsministeriums arkiv, og bekræftede afskrifter skal af det danske udenrigsministerium tilstilles hver af de kontraherende landes regeringer.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Pallastunturi i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, således at der på svensk er udfærdiget to tekster, en for Finland og en for Sverige, den 13. september 1961.

14. ágúst.

Nr. 7.

AUGLÝSING

um gildistöku samstarfssamnings milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar.

Samkvæmt heimild í þingsályktun, sem samþykkt var á Alþingi hinn 11. apríl 1962, hefur staðfestingarskjal Íslands að samstarfssamningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem undirritaður var í Helsingfors hinn 23. marz 1962, verið afhent finnsku ríkisstjórninni hinn 29. júní 1962.

Samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með auglýsingu þessari, gekk í gildi milli aðildarríkjanna hinn 1. júlí 1962.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 14. ágúst 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

Fylgiskjal.

SAMSTARFSSAMNINGUR

milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem efla vilja enn betur hin nánú menningartengsl Norðurlandabjóðanna og samstöðu þeirra í skoðunum á réttar- og þjóðfélagsmálum og auka enn samstarfið milli Norðurlanda;

sem keppa vilja að sameiginlegum reglum á Norðurlöndum í svo mörgum greinum sem unnt er;

sem koma vilja fram hagkvæmri verkaskiptingu milli landanna á öllum sviðum, þar sem skilyrði eru til þess;

sem halda vilja áfram samstarfi þessara landa, sem þeim er mikilvægt, í Norðurlandaráði og öðrum samstarfsstofnunum;
hafa orðið sammála um eftirfarandi ákvæði.

Inngangsaðkvæði.

1. gr.

Samningsaðilar skulu kappkosta að varðveita og efla enn betur samstarfið milli landanna í réttar-, menningar-, félags- og efnahagsmálum, svo og um samgöngur.

Réttarsamstarf.

2. gr.

Samningsaðilar skulu halda áfram að vinna að því, að ríkisborgarar Norðurlanda, sem dveljast á Norðurlöndum utan heimalands síns, njóti svo sem framast er unnt sömu réttarstöðu og ríkisborgarar dvalarlandsins.

3. gr.

Samningsaðilar skulu leitast við að auðvelda ríkisborgurum Norðurlanda að hljóta ríkisfang í einhverju hinna landanna.

4. gr.

Samningsaðilar skulu halda áfram löggjafarsamstarfi í því skyni að ná sem mestu samræmi á sviði einkamálaréttar.

5. gr.

Samningsaðilum ber að leitast við að samræma reglur um afbrot og lögfylgjur þeirra.

Hafi afbrot verið framið í einhverju Norðurlandanna, ber að keppa að því, að rannsókn, málshöfðun og dómur geti einnig farið fram, svo sem framast er unnt, í einhverju hinna.

6. gr.

Samningsaðilar skulu leitast við að ná samræmi sín á milli um aðra löggjöf en nú hefur verið nefnd á þeim sviðum, þar sem hagkvæmt þykir.

7. gr.

Sérhverjum samningsaðila ber að vinna að því, að settar verði reglur um, að úrskurðir dómstóls eða annars yfirvalds í einhverju Norðurlandanna geti einnig hlotið fullnustu á umráðasvæði hans.

Samstarf í menningarmálum.

8. gr.

Í sérhverju Norðurlandanna skal fræðsla og menntun í skólunum, eftir því sem við á, taka til kennslu í tungumálum og um menningu og almennt þjóðfélagsástand hinna Norðurlandabjóðanna.

9. gr.

Sérhverjum samningsaðila ber að halda við og auka möguleika fyrir námsmenn, sem heima eiga í öðru Norðurlanda, til að stunda nám og þreyta próf við fræðslustofnanir hans. Skal þá, svo sem framast er unnt, leyft að taka gilt próf í hluta námsgreinar í einu landanna við lokapróf í einhverju hinna.

Nemandi ætti að geta fengið styrk frá landi sínu án tillits til þess, í hvaða landi námið er stundað.

10. gr.

Samningsaðilum ber að samræma þá fræðslu, sem veitt er af opinberri hálfu og miðar að því að veita heimild til að stunda ákveðna atvinnu.

Slík menntun ætti, svo sem unnt er, að veita sömu réttindi í sérhverju Norðurlandanna. Krefjast má þó þeirrar viðbótarmenntunar, sem nauðsynleg kann að vera vegna aðstæðna hverrar þjóðar um sig.

11. gr.

Pegar um er að ræða að koma á fót fræðslustofnunum, ber að hafa samstarf á þeim sviðum, sem hentugt þykir, með stöðugri samvinnu um áætlanir, sem um þetta eru gerðar, og framkvæmd þeirra.

12. gr.

Samstarfi í rannsóknum ber að haga þannig, að tiltækar fjárveitingar til rannsókna og önnur framlög til þeirra verði samræmd og notuð á þann hátt, sem beztur er, m. a. með því að setja á fót sameiginlegar stofnanir.

13. gr.

Í því skyni að styðja og efla menningarþróunina skulu samningsaðilar stuðla að frjálssu lýðfræðslustarfi á Norðurlöndum og samskiptum á sviði bókmennta, myndlistar, tónlistar, leiklistar, kvikmynda og annarra menningarmála, m. a. með því að nýta þá möguleika, sem útvarp og sjónvarp hafa að bjóða.

Samstarf í félagsmálum.

14. gr.

Samningsaðilar skulu leitast við að varðveita og þróa enn betur hinn sameiginlega norræna vinnumarkað samkvæmt þeim meginstefnum, sem markaðar hafa verið með fyrri samningum. Vinnumiðlun og starfsfræðsla skulu samræmdar. Frjáls skulu skipti á nemum í verknámi.

Stefna ber að samræmi í reglum hinna einstöku landa um vernd verkafólks og svipuð mál.

15. gr.

Samningsaðilar skulu vinna að því, að ríkisborgarar Norðurlanda, sem dveljast í öðru Norðurlandanna en eigin landi, skuli svo sem framast er unnt njóta þeirra félagslegu hlunninda, sem ríkisborgarar dvalarlandsins njóta.

16. gr.

Samningsaðilar skulu auka enn samstarfið að heilsugæzlu- og sjúkramálum og umönnun áfengissjúklinga, svo og barnavernd og unglinga.

17. gr.

Sérhver samningsaðili skal vinna að því, að læknisfræðilegt, tæknilegt eða annað áþekkt öryggiseftirlit sé framkvæmt á þann hátt, að skírteini eða vottorð um eftirlitið sé tekið gilt í hinum Norðurlöndunum.

Samstarf í efnahagsmálum.

18. gr.

Samningsaðilar skulu hafa samráð um stefnuna í efnahagsmálum til þess að efla efnahagssamstarf Norðurlanda á ýmsum sviðum. Skal þá hyggja að möguleikum á því að samræma ráðstafanir, sem gerðar eru til jöfnunar á hagsveiflum.

19. gr.

Samningsaðilar hyggjast stuðla svo sem unnt er að framleiðslu- og fjárfestingarsamvinnu milli landa sinna og leitast þá við að hagræða svo aðstöðu, að auðveldað verði beint samstarf milli fyrirtækja í tveimur eða fleiri Norðurlandanna. Samningsaðilar skulu kappkosta að ná hagkvæmri verkaskiptingu milli landanna varðandi framleiðslu og fjárfestingu sem þætti í viðtækara alþjóðlegu samstarfi.

20. gr.

Samningsaðilar skulu vinna að því, að fjármagnshreyfingar milli Norðurlandanna verði svo frjálsar sem framast er unnt. Leitast skal við að leysa í sameiningu önnur greiðslu- og gjaldeyrismál, sem eru sameiginleg hagsmunamál.

21. gr.

Samningsaðilar skulu leitast við að treysta það samstarf, sem áður er hafið í því skyni að ryðja úr vegi hindrunum fyrir verzlunarviðskiptum milli Norðurlanda, svo og að efla og auka þetta samstarf svo sem framast er unnt.

22. gr.

Samningsaðilar skulu bæði hver um sig og sameiginlega leitast við að hlynna að hagsmunum Norðurlanda í alþjóðlegum viðskiptamálum og ráðgast við í því skyni.

23. gr.

Samningsaðilar skulu vinna að samræmingu ákvæða um tæknileg atriði í tollamálum og stjórn tollamála, svo og að breytingum til einfaldari tilhögunar í tollamálum, sem til þess eru fallnar að auðvelda samskipti milli landanna.

24. gr.

Ákvæði um landamæraverzlun á Norðurlöndum skulu þannig gerð, að þau valdi íbúum landamæraheraðanna sem minnstum óþægindum.

25. gr.

Pegar þörf er á og skilyrði eru til sameiginlegra efnahagslegra framkvæmda í samliggjandi héruðum tveggja eða fleiri samningsaðila, skulu þeir aðilar leitast við að stuðla að þeim framkvæmdum í sameiningu.

Samstarf í samgöngumálum.

26. gr.

Samningsaðilar skulu leitast við að treysta það samstarf, sem áður er hafið í samgöngumálum, svo og reyna að auka það samstarf í þeim tilgangi að auðvelda samgöngur og vöruskipti milli landanna og finna hagkvæma lausn þeirra vandamála, sem kunna að vera á þessu sviði.

27. gr.

Gerð samgönguleiða um landsvæði tveggja eða fleiri samningsaðila skal framkvæmd með samráði milli hlutaðeigandi aðila.

28. gr.

Samningsaðilar skulu leitast við að varðveita og auka það samstarf, sem orðið hefur til þess, að lönd þeirra eru eitt umdæmi að því er vegabréfaskoðun varðar. Eftirlit með ferðamönnum, sem fara yfir landamæri milli Norðurlandanna, skal einnig að öðru leyti gera einfaldara og samræma.

29. gr.

Samningsaðilar skulu samræma starfið að auknu umferðaröryggi.

Annað samstarf.

30. gr.

Samningsaðilar skulu, þegar unnt er og heppilegt þykir, ráðgast hver við annan um sameiginleg áhugamál, sem fjallað er um í alþjóðlegum stofnunum og á alþjóðaráðstefnum.

31. gr.

Starfsmaður í utanríkisþjónustu samningsaðila, er starfi gegnir utan Norðurlanda, skal, að því leyti sem það samrýmist skyldustörfum hans og ekkert er til fyrirstöðu af hálfu þess ríkis, þar sem hann starfar, aðstoða einnig ríkisborgara annarra Norðurlanda, hafi þau ekki fulltrúa á þeim stað.

32. gr.

Samningsaðilar skulu, hvenær sem það telst kleift og hagkvæmt, samræma starfsemi sína til aðstoðar og samstarfs við þróunarlöndin.

33. gr.

Ráðstafanir í því skyni að breiða út þekkingu á Norðurlöndum og norrænu samstarfi skulu gerðar í náinni samvinnu milli samningsaðila og stofnana þeirra, sem annast landkynningu erlendis. Þegar hentugt þykir, geta aðilar komið fram sameiginlega.

34. gr.

Samningsaðilar skulu vinna að því, að samræmd verði opinber hagskýrslugerð í ýmsum greinum.

Tilhögun norræns samstarfs.

35. gr.

Til þess að ná þeim markmiðum, sem greinir í samningi þessum, ber samningsaðilum að hafa að staðaldri samráð og gera ráðstafanir til samræmis, þegar þörf gerist.

Samstarf þetta skal, eins og verið hefur, eiga sér stað á ráðherrafundum, í Norðurlandaráði og stofnunum þess í samræmi við þau stefnumið, sem mörkuð eru í starfsreglum ráðsins, í sérstökum samstarfsstofnunum eða milli yfirvalda þeirra, sem hlut eiga að máli.

36. gr.

Gefa ber Norðurlandaráði tækifæri til þess að láta í ljós álit sitt á norrænum samstarfsmálefnum, er hafa grundvallarþýðingu, þegar tímaskortur hamlar því ekki.

37. gr.

Ákvæði, sem til hefur orðið með samstarfi tveggja eða fleiri samningsaðila, má aðili ekki breyta, nema hinum sé tilkynnt. Ekki verður þó krafizt tilkynningar, þegar mikið liggur á eða ákvæðið skiptir litlu máli.

38. gr.

Yfirvöld á Norðurlöndum geta haft beint samband sín á milli í öðrum málum en þeim, sem utanríkisþjónustunni ber að fjalla um samkvæmt eðli þeirra eða af öðrum ástæðum.

Lokaákvæði.**39. gr.**

Samning þennan skal fullgilda og senda fullgildingarskjölin hið fyrsta til finnska utanríkisráðuneytisins.

Samningurinn tekur gildi fyrsta dag þess mánaðar, sem næstur kemur eftir þann dag, er horízt hafa fullgildingarskjöl allra aðila.

40. gr.

Æski samningsaðili að segja upp samningnum, skal skrifleg tilkynning um það send finnsku stjórninni, sem ber þá þegar að skýra hinum samningsaðilunum frá því og hvaða dag tilkynningin hafi horízt.

Uppsögnin tekur aðeins til þess lands, sem hana hefur sent, og hún öðlast gildi frá og með fyrsta degi þess mánaðar, sem næstur kemur sex mánuðum eftir að finnsku stjórninni barst uppsagnartilkynningin.

Samningurinn skal geymdur í skjalasafni finnska utanríkisráðuneytisins, og skal finnska utanríkisráðuneytið senda hverjum aðila staðfest afrit.

Til staðfestingar þessu hafa neðanskráðir fulltrúar, sem til þess hafa umboð, undirritað þennan samning.

Gjört í Helsingfors í einu eintaki á hverju máli: dönsku, finnsku, íslenzku, norsku og sænsku, og skulu þeir textar allir jafngildir. Hinn tuttugasta og þriðja marz nítján hundruð sextíu og tvö.

SAMARBEJDSOVERENSKOMST**mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige.**

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regeringer

som yderligere vil fremme det nære fællesskab, der i kultur samt i rets- og samfundsopfattelse består mellem de nordiske folk og yderligere vil udvikle samarbejdet mellem de nordiske lande;

som tilstræber at gennemføre ensartede retsregler i de nordiske lande i så mange henseender som muligt;

som på alle de områder, hvor forudsætningerne derfor er til stede, vil tilvejebringe en hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem landene;

som vil fortsætte det for landene betydningsfulde samarbejde inden for Nordisk Råd og inden for de øvrige samarbejdsorganer;

er blevet enige om følgende bestemmelser:

Indledende bestemmelser.**Artikel 1**

De kontraherende parter skal bestræbe sig på at bevare og yderligere udvikle samarbejdet mellem landene på det retslige, det kulturelle, det sociale og det økonomiske område såvel som i spørgsmål vedrørende samfærdselen.

Retsligt samarbejde.**Artikel 2**

De kontraherende parter skal fortsætte arbejdet med at opnå den størst mulig retslige ligestilling mellem statsborgere i et nordisk land, som opholder sig i et andet nordisk land end hjemlandet, og opholdslandets statsborgere.

Artikel 3

De kontraherende parter skal søge at lette adgangen for statsborgere i et nordisk land til at opnå statsborgerskab i et andet nordisk land.

Artikel 4

De kontraherende parter skal fortsætte lovgivningssamarbejdet med henblik på at opnå den størst mulige overensstemmelse på privatrettens område.

Artikel 5

De kontraherende parter bør tilstræbe ensartede bestemmelser om forbrydelser og strafferetlige retsfølger.

Med hensyn til forbrydelser, der er begået i et nordisk land, bør efterforskning og strafforfølgning i videst mulig udstrækning kunne finde sted også i et andet nordisk land.

Artikel 6

De kontraherende parter skal tilstræbe indbyrdes samordning af anden lovgivning end den her nævnte på områder, hvor dette findes hensigtsmæssigt.

Artikel 7

Enhver af de kontraherende parter bør virke for at gennemføre sådanne bestemmelser, at afgørelser truffet af domstole eller andre myndigheder i et andet nordisk land tillige kan fuldbyrdes inden for partens område.

Kulturelt samarbejde.

Artikel 8

I alle de nordiske lande skal undervisningen og uddannelsen i skolerne i passende omfang omfatte undervisning i de øvrige nordiske landes sprog, kultur og almindelige samfundsforhold.

Artikel 9

Enhver af de kontraherende parter bør opretholde og øge mulighederne for at studerende, hjemmehørende i et andet nordisk land, kan drive studier og aflægge eksaminer ved sine uddannelsesinstitutioner. En deleksamen bestået i et nordisk land bør i størst mulig udstrækning anerkendes og medregnes ved afsluttende eksaminer i et andet nordisk land.

Økonomisk støtte fra hjemlandet bør kunne ydes, uanset til hvilket land studierne henlægges.

Artikel 10

De kontraherende parter bør samordne den af det offentlige anordnede uddannelse, der tager sigte på at give beføjelse til at udøve bestemte erhverv.

Sådan uddannelse bør såvidt muligt give samme beføjelse til erhvervsudøvelse i alle de nordiske lande. Der kan dog stilles krav om sådan tillægsuddannelse, som nødvendiggøres af hensyn til nationale forhold.

Artikel 11

På de områder, hvor et samarbejde er hensigtsmæssigt, bør udbygningen af uddannelsesinstitutionerne samordnes gennem stadigt samvirke om udbygningsplanerne og disses gennemførelse.

Artikel 12

Samarbejde på forskningens område bør være således tilrettelagt, at disponible forskningsbevillinger og andre midler samordnes og udnyttes på den bedst mulige måde, blandt andet ved oprettelse af fælles institutioner.

Artikel 13

Med det formål at støtte og styrke den kulturelle udvikling skal de kontraherende parter fremme det frie nordiske folkeoplysningsarbejde og udvekslingen inden for litteratur, kunst, musik, teater, film og de øvrige kulturområder, hvorved blandt andet de muligheder, som radio og fjernsyn frembyder, bør udnyttes.

Socialt samarbejde.**Artikel 14**

De kontraherende parter skal bestræbe sig på at bevare og videreudvikle det fælles nordiske arbejdsmarked efter de retningslinier, der er blevet afstukket i tidligere aftaler. Arbejdsanvisning og erhvervsvejledning skal samordnes. Udvekslingen af praktikanter skal være fri.

Ensartethed i udformningen af de nationale regler vedrørende arbejderbeskyttelse og lignende spørgsmål bør tilstræbes.

Artikel 15

De kontraherende parter skal virke for, at statsborgere i et nordisk land ved ophold i et andet nordisk land i størst mulig udstrækning skal kunne oppebære sådanne sociale ydelser, som ydes i opholdslandet til dets egne statsborgere.

Artikel 16

De kontraherende parter skal videreudvikle samarbejdet med hensyn til sundheds- og sygevesen, alkoholikerforsorg samt børne- og ungdomsforsorg.

Artikel 17

Enhver af de kontraherende parter skal virke for, at medicinsk, teknisk eller anden lignende sikkerhedskontrol udføres på en sådan måde, at attester vedrørende kontrollen kan anerkendes i de øvrige nordiske lande.

Økonomisk samarbejde.**Artikel 18**

De kontraherende parter skal med henblik på at fremme det nordiske økonomiske samarbejde på forskellige områder rådføre sig med hinanden i spørgsmål vedrørende den økonomiske politik. I denne forbindelse bør opmærksomheden rettes mod mulighederne for at samordne foranstaltninger, som iværksættes i konjunkturudjævnenende øjemed.

Artikel 19

De kontraherende parter tilsigter såvidt muligt at fremme produktions- og investeringssamarbejde mellem deres lande og herunder søge at lægge forholdene til rette med henblik på direkte samarbejde mellem virksomheder i to eller flere af de nordiske lande. De kontraherende parter bør som et led i et videre internationalt samarbejde stræbe efter at opnå en hensigtsmæssig arbejdsdeling imellem landene for såvidt angår produktion og investeringer.

Artikel 20

De kontraherende parter skal virke for den størst mulige frihed for kapitalbevægelser mellem de nordiske lande. Fælles løsninger af andre betalings- og valutaspørgsmål af fælles interesse skal tilstræbes.

Artikel 21

De kontraherende parter skal bestræbe sig på at befæste det samarbejde, der tidligere er blevet indledt med henblik på at fjerne handelsskrankerne imellem de nordiske lande, samt såvidt muligt yderligere at styrke og udvikle dette samarbejde.

Artikel 22

De kontraherende parter skal i internationale handelspolitiske spørgsmål såvel hver for sig som i fællesskab søge at fremme nordiske interesser og med henblik herpå rådføre sig med hverandre.

Artikel 23

De kontraherende parter skal virke for samordning af de toldtekniske og toldadministrative bestemmelser samt for sådanne forenklinger i toldanliggender, som er egnede til at lette samfærdselen mellem landene.

Artikel 24

Bestemmelserne vedrørende den nordiske grænsehandel skal udformes således, at grænseområdernes indbyggere påføres mindst mulig ulempe.

Artikel 25

Når der foreligger behov og forudsætninger for fælles økonomisk udbygning af sådanne territorier inden for to eller flere kontraherende parters områder, som grænser op til hverandre, skal disse parter sammen søge at fremme en sådan udbygning.

Samarbejde på samfærdselens område.**Artikel 26**

De kontraherende parter skal bestræbe sig på at befæste det samarbejde, der tidligere er indledt på samfærdselens område, samt søge at udvikle dette samarbejde med henblik på at lette forbindelserne og vareudvekslingen mellem landene og opnå en hensigtsmæssig løsning af de problemer, som måtte forekomme på dette område.

Artikel 27

Bygning af samfærdselsforbindelser, der berører to eller flere kontraherende parters områder, skal ske i samråd mellem de berørte parter.

Artikel 28

De kontraherende parter skal søge at bevare og videreudvikle det samarbejde, der har ført til, at deres territorier udgør ét paskontrolområde. Kontrollen med rejsende, som passerer grænser mellem nordiske lande, skal også iøvrigt forenkles og samordnes.

Artikel 29

De kontraherende parter skal samordne arbejdet for øget trafiksikkerhed.

Samarbejde i øvrigt.**Artikel 30**

De kontraherende parter bør i de tilfælde, hvor dette er muligt og hensigtsmæssigt, rådføre sig med hverandre i spørgsmål af fælles interesse, som behandles i internationale organisationer og på internationale konferencer.

Artikel 31

Embedsmænd, som tilhører en kontraherende parts udenrigstjeneste, og som forretter tjeneste uden for de nordiske lande, skal, i det omfang det er foreneligt med hans tjenstlige pligter, og det ikke møder hindringer fra det lands side, hvori vedkommende forretter tjeneste, tillige bistå statsborgere fra et andet nordisk land, såfremt dette ikke har nogen repræsentation på det pågældende sted.

Artikel 32

De kontraherende parter bør, når som helst det findes muligt og hensigtsmæssigt, samordne deres virksomhed vedrørende bistand til og samarbejde med udviklingslandene.

Artikel 33

Foranstaltninger, der tager sigte på at udbrede øget kendskab til de nordiske lande og det nordiske samarbejde, bør iværksættes i nært samarbejde mellem de kontraherende parter og deres organer for oplysning i udlandet. Hvor det skønnes hensigtsmæssigt, kan det gøres ved fælles optræden.

Artikel 34

De kontraherende parter skal virke for, at forskellige områder inden for den offentlige statistik samordnes.

Formerne for nordisk samarbejde.**Artikel 35**

For at nå de mål, som er angivet i denne overenskomst, bør de kontraherende parter til stadighed rådføre sig med hverandre og, hvor behov derfor foreligger, træffe samordnende foranstaltninger.

Dette samarbejde skal som hidtil finde sted på ministermøder, inden for rammerne af Nordisk Råd og dets organer i overensstemmelse med de retningslinier, som er afstukket i vedtægten for rådet, i særlige samarbejdsorganer eller mellem vedkommende myndigheder.

Artikel 36

Nordisk Råd bør have lejlighed til at ytre sig om nordiske samarbejdsspørgsmål af principiel betydning, såfremt dette ikke af tidsmæssige hensyn er ugørligt.

Artikel 37

Bestemmelser, som er blevet til efter samarbejde mellem to eller flere kontraherende parter, må ikke ændres af en part, med mindre de øvrige parter underrettes derom. Sådant underretning kræves dog ikke i hastende tilfælde, eller hvor det drejer sig om bestemmelser af mindre betydning.

Artikel 38

Myndighederne i de nordiske lande skal kunne korrespondere direkte med hverandre i andre anliggender end sådanne, som ifølge deres natur eller af anden grund bør behandles ved udenrigstjenestens foranstaltning.

Slutbestemmelser.**Artikel 39**

Denne overenskomst skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal snarest muligt deponeres i det finske udenrigsministerium.

Overenskomsten træder i kraft den første dag i den måned, der begynder nærmest efter den dag, da samtlige kontraherende parter ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret.

Artikel 40

Ønsker nogen af de kontraherende parter at opsig overenskomsten, skal skriftlig meddelelse herom sendes til den finske regering, som umiddelbart skal underrette de øvrige kontraherende parter herom samt om datoen for meddelelsens modtagelse.

Opsigelsen gælder kun det land, der har indgivet den, og får gyldighed fra og med den første dag i den måned, der begynder seks måneder efter den dag, da den finske regering modtog meddelelsen om opsigelsen.

Overenskomsten skal deponeres i det finske udenrigsministeriums arkiv, og bekræftede afskrifter skal af det finske udenrigsministerium sendes til hver af de kontraherende parter.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede repræsentanter undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Helsingfors i ét eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle skal have samme gyldighed, den treogtyvende marts nittenhundrede og toogtres.

YHTEISTYÖSOPIMUS**Islannin, Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan välillä.**

Islannin, Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan hallitukset,
jotka haluavat edelleen edistää Pohjoismaiden kansojen kesken kulttuurin sekä oikeus- ja yhteiskuntakäsitysten alalla vallitsevaa läheistä yhteisyyttä, ja edelleen kehittää Pohjoismaiden välistä yhteistyötä;

jotka pyrkivät aikaansaamaan yhtenäisiä säännöksiä Pohjoismaissa mahdollisimman monilla aloilla;

jotka tahtovat kaikilla aloilla, missä siihen on edellytyksiä, aikaansaada tarkoituksenmukaisen työnjaon näiden maiden välillä;

jotka haluavat jatkaa näille maille tärkeätä yhteistyötä Pohjoismaiden neuvostossa ja muissa yhteistyöelimissä;

ovat sopineet seuraavista määräyksistä.

Johdantosäännös.**1 artikla**

Sopimuspuolten on pyrittävä säilyttämään ja edelleen kehittämään maiden välistä yhteistyötä oikeudellisella, sivistyksellisellä, sosiaalisella ja taloudellisella alalla, sekä liikennekysymyksissä.

Oikeudellinen yhteistyö.**2 artikla**

Sopimuspuolten on jatkettava työtä mahdollisimman suuren oikeudellisen tasavertaisuuden saavuttamiseksi muussa Pohjoismaassa kuin kotimaassaan oleskelevan Pohjoismaan kansalaisen ja oleskelumaan omien kansalaisten välillä.

3 artikla

Sopimuspuolten on pyrittävä helpottamaan Pohjoismaiden kansalaisten kansalaisoikeuden saamista muussa Pohjoismaassa.

4 artikla

Sopimuspuolten on jatkettava lakiyhteistyötä mahdollisimman suuren yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi yksityisoikeuden alalla.

5 artikla

Sopimuspuolten olisi pyrittävä yhdenmukaistamaan rikosta ja rikoksen seuraamuksia koskevat sääöksensä.

Toisessa Pohjoismaassa tehdyn rikoksen tutkinnan ja syytteeseen panon tulisi mahdollisimman laajalti voida tapahtua myös toisessa Pohjoismaassa.

6 artikla

Sopimuspuolten on pyrittävä muunkin kuin edellä mainitun lainsäädännön keskinäiseen yhtenäistämiseen sellaisilla aloilla, joilla tämä näyttää tarkoituksenmukaiselta.

7 artikla

Jokaisen sopimuspuolen olisi toimittava sellaisten säännösten aikaansaamiseksi, että toisen Pohjoismaan tuomioistuimen tai muun viranomaisen päätös voidaan panna täytäntöön myös asianomaisen sopimuspuolen alueella.

Sivistyksellinen yhteistyö.

8 artikla

Jokaisessa Pohjoismaassa on kouluissa annettavaan opetukseen ja koulutukseen sopivassa laajuudessa sisällytettävä muiden Pohjoismaiden kielten, kulttuurin ja yleisten yhteiskuntaolojen opetusta.

9 artikla

Jokaisen sopimuspuolen olisi opetuslaitoksissaan ylläpidettävä ja laajennettava toisesta Pohjoismaasta kotoisin olevan opiskelijan mahdollisuuksia herjoittaa opintoja ja suorittaa tutkintoja niissä. Tällöin olisi myös jossakin Pohjoismaassa suoritettu osatutkinto mahdollisimman laajalti voitava lukea hyväksi loppututkintoa varten muussa Pohjoismaassa.

Kotimaasta käsin annettava taloudellinen apu olisi voitava suorittaa riippumatta siitä missä maassa opintoja harjoitetaan.

10 artikla

Sopimuspuolten olisi yhtenäistettävä sellainen julkinen koulutus, joka tarkoittaa pätevyiden antamista määrätyn ammatin harjoittamiseen.

Sellaisen koulutuksen olisi mikäli mahdollista annettava sama pätevyys kaikissa Pohjoismaissa. Kuitenkin voidaan vaatia sellaisia lisäopintoja, jotka kansallisiin oloihin liittyvistä syistä saattavat olla tarpeellisia.

11 artikla

Aloilla, joilla yhteistyö on tarkoituksenmukaista, olisi opetuslaitosten kehittäminen yhtenäistettävä kehittämissuunnitelmia ja niiden toteutusta koskevan jatkuvan yhteistoiminnan puitteissa.

12 artikla

Yhteistyö tutkimuksen alalla olisi suunnattava siten, että käytettävissä olevat tutkimusmäärärahat ja muut voimavarat yhtenäistetään ja käytetään hyväksi parhaalla mahdollisella tavalla, muun muassa perustamalla yhteisiä laitoksia.

13 artikla

Sivistyksellisen kehityksen tukemiseksi ja vahvistamiseksi on sopimuspuolten edistettävä vapaata pohjoismaista kansansivistystyötä ja vuorovaikutusta kirjallisuuden, taiteen, musiikin, teatterin, filmin ja muilla kulttuurin aloilla; tällöin tulee muun muassa ottaa varteen radion ja television tarjoamat mahdollisuudet.

Sosiaalinen yhteistyö.

14 artikla

Sopimuspuolten on pyrittävä säilyttämään ja edelleen kehittämään yhteisiä pohjoismaisia työmarkkinoita aikaisempien sopimusten sisältämien suuntaviivojen mukaisesti. Työnvälitys ja ammatinvalinnanohjaus on yhtenäistettävä. Harjoittelijain vaihdon on oltava vapaata.

Kansalliset työväensuojelua ja muita senlaatuksia kysymyksiä koskevat säännökset olisi pyrittävä yhdenmukaistamaan.

15 artikla

Sopimuspuolten on toimittava siihen suuntaan, että jonkin Pohjoismaan kansalainen oleskellessaan muussa Pohjoismaassa mahdollisimman laajalti pääsee osalliseksi oleskelumaan omille kansalaisilleen tarjoamista sosiaalisista eduista.

16 artikla

Sopimuspuolten on edelleen kehitettävä yhteistyötä terveyden- ja sairaanhoidon, raittiushuollon sekä lasten ja nuorisonhuollon alalla.

17 artikla

Jokaisen sopimusmaan on pyrittävä lääkinällisen, teknillisen tai muun sentapaisen turvallisuustarkastuksen suorittamiseen siten, että tarkastuksesta annettu todistus voidaan hyväksyä muissa Pohjoismaissa.

Taloudellinen yhteistyö.

18 artikla

Sopimuspuolten on edistääkseen Pohjoismaiden taloudellista yhteistyötä eri aloilla neuvoteltava talouspolitiikasta. Tällöin on kiinnitettävä huomiota mahdollisuuksiin sopeuttaa toisiinsa toimenpiteet, joihin ryhdytään suhdanteiden tasoittamiseksi.

19 artikla

Sopimuspuolten tarkoituksena on siinä laajuudessa kuin mahdollista on edistää maiden välistä yhteistyötä tuotannon ja sijoitustoiminnan alalla ja tällöin pyrkiä luomaan edellytykset välittömälle yhteistyölle kahdessa tai useammassa Pohjoismaassa olevien yritysten kesken. Sopimuspuolten olisi kansainvälistä yhteistyötä edelleen kehitettäessä pyrittävä maiden välillä tarkoituksenmukaiseen työnjakoon tuotannon ja sijoitustoiminnan alalla.

20 artikla

Sopimuspuolten on toimittava mahdollisimman laajan pääomansiirtojen vapauden hyväksi Pohjoismaiden välillä. Muissa osapuolia yhteisesti kiinnostavissa maksu- ja valuuttakysymyksissä on pyrittävä yhteisiin ratkaisuihin.

21 artikla

Sopimuspuolten on pyrittävä lujittamaan aikaisemmin aloitettua yhteistyötä kaupan esteiden poistamiseksi Pohjoismaiden väliltä sekä mahdollisimman laajalti edelleen vahvistamaan ja kehittämään tätä yhteistyötä.

22 artikla

Sopimuspuolten on kansainvälisissä kauppapoliittisissa kysymyksissä pyrittävä niin hyvin kukin erikseen kuin yhteisesti edistämään Pohjoismaiden etuja ja tässä tarkoituksessa neuvoteltava keskenään.

23 artikla

Sopimuspuolten on toimittava tulliteknillisten ja tullihallinnollisten määräyksien yhtenäistämiseksi sekä tullitoiminnan yksinkertaistamiseksi siten että maiden välistä liikennettä voidaan helpottaa.

24 artikla

Pohjoismaista rajakauppaa koskevat määräykset on laadittava siten, että rajaseutujen asukkaille aiheutetaan mahdollisimman vähän haittaa.

25 artikla

Milloin tarve vaatii ja edellytykset kahden tai useamman sopimuspuolen alueen toisiinsa rajoittuvien osien yhteiseen taloudelliseen kehittämiseen ovat olemassa, on näiden osapuolten pyrittävä yhdessä edistämään sellaista kehitystyötä.

Yhteistyö liikenteen alalla.**26 artikla**

Sopimuspuolten on pyrittävä lujittamaan liikenteen alalla aikaisemmin aloitettua yhteistyötä ja kehittämään sitä maiden välisten yhteyksien ja tavaravaihdon helpottamiseksi sekä sellaisten ongelmien tarkoituksenmukaiseksi ratkaisemiseksi, joita tällä alalla saattaa esiintyä.

27 artikla

Kahden tai useamman sopimuspuolen aluetta koskettavien liikenneyhteyksien rakentamisen on tapahduttava osapuolten välisten yhteisten neuvottelujen pohjalla.

28 artikla

Sopimuspuolten on pyrittävä säilyttämään ja edelleen kehittämään sitä yhteistyötä, joka on johtanut niiden alueiden muodostumiseen yhdeski passintarkastusalueeksi. Pohjoismaiden välisen rajan ylittävien matkustajien tarkastusta on muutenkin yksinkertaistettava ja yhtenäistettävä.

29 artikla

Sopimuspuolten on yhtenäistettävä toiminta liikenneturvallisuuden lisäämiseksi.

Muu yhteistyö.**30 artikla**

Sopimuspuolten olisi milloin mahdollista ja tarkoituksenmukaista on, neuvoteltava keskenään niitä yhteisesti kiinnostavista kysymyksistä, joita käsitellään kansainvälisissä järjestöissä ja kansainvälisissä konferensseissa.

31 artikla

Sopimusmaan ulkoasiainhallinnossa Pohjoismaiden ulkopuolella toimivan virkamiehen on, siinä määrin kuin se on sopusoinnussa hänen virkatehtäviensä kanssa ja jos asemamaan taholta ei ole estettä, annettava apua myös muun Pohjoismaan kansalaiselle, jos tällä maalla ei ole edustustoa kysymyksessä olevalla paikkakunnalla.

32 artikla

Sopimuspuolten olisi aina silloin kun mahdolliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi havaitaan, yhtenäistettävä toimintansa, joka tarkoittaa avunantoa kehitysmaille ja yhteistyötä niiden kanssa.

33 artikla

Toimenpiteisiin Pohjoismaiden ja pohjoismaisen yhteistyön tunnetuksi tekemiseksi olisi ryhdyttävä läheisessä yhteistyössä sopimuspuolten ja niiden ulkomaista tiedotustoimintaa hoitavien elinten kesken. Milloin tarkoituksenmukaiseksi katsotaan voivat yhteiset esiintymiset tulla kysymykseen.

34 artikla

Sopimuspuolten on toimittava virallisen tilaston eri haarojen yhtenäistämiseksi.

Pohjoismaisen yhteistyön muodot.**35 artikla**

Tässä sopimuksessa mainittujen tarkoituksien saavuttamiseksi olisi sopimuspuolten jatkuvasti neuvoteltava keskenään ja tarvittaessa ryhdyttävä yhtenäistäviin toimenpiteisiin.

Tämän yhteistyön on niinkuin tähänkin asti tapahduttava ministerikokouksissa, Pohjoismaiden neuvosta ja sen elinten puitteissa neuvoston perussäännön sisältämien suuntaviivojen mukaisesti, erityisissä yhteistyöelimissä tai asianomaisten viranomaisten kesken.

36 artikla

Pohjoismaiden neuvostolle on varattava tilaisuus antaa lausuntonsa kantavuudeltaan periaatteellisista pohjoismaista yhteistyötä koskevista kysymyksistä, milloin tämä ajan puutteen vuoksi ei osoittaudu mahdottomaksi.

37 artikla

Kahden tai useamman sopimuspuolen yhteistyöhön perustuvaa säännöstä alkoon osapuoli muuttako ellei siitä ole ilmoitettu muille osapuolille. Kiireellisissä tapauksissa tai kun kysymyksessä on säännös, jolla ei ole sanottavaa merkitystä, ei ilmoitusta kuitenkaan vaadita.

38 artikla

Pohjoismaiden viranomaiset voivat olla välittömässä kirjeenvaihdossa keskenään muissa asioissa kuin sellaisissa, jotka luonteensa puolesta taikka muusta syystä on käsiteltävä ulkoasiainhallinnon välityksellä.

Loppumääräykset.**39 artikla**

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat mahdollisimman pian talletettava Suomen ulkoasiainministeriöön.

Sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka lähinnä seuraa päivää, jona kaikkien sopimuspuolten ratifioimiskirjat on talletettu.

40 artikla

Jos jokin sopimuspuoli haluaa irtisanoa sopimuksen, on siitä kirjallisesti ilmoitettava Suomen hallitukselle, jonka viipymättä tulee antaa asiasta sekä ilmoituksen vastaanottamispäivästä tieto muille sopimuspuolille.

Irtisanominen koskee ainoastaan irtisanomisilmoituksen tehnyttä maata ja tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka alkaa kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona Suomen hallitus vastaanotti irtisanomisilmoituksen.

Sopimus on talletettava Suomen ulkoasiainministeriöön ja oikeiksi todistetut jäljennökset siitä on Suomen ulkoasiainministeriön toimitettava kaikille sopimuspuolille.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet, asianmukaisesti valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä yhtenä kappaleena islannin, norjan, ruotsin, suomen ja tanskan kielellä, jokaisen tekstin ollessa yhtä todistusvoimainen, kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä maaliskuuta yhdeksäntoistasataakuusikymmentäkaksi.

SAMARBEIDSAVTALE

mellom Danmark, Finnland, Island, Norge og Sverige.

Danmarks, Finnlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer som ønsker å fremme ytterligere det nære fellesskap som råder mellom de nordiske folk med hensyn til kultur og når det gjelder retts- og samfunnsoppfatning, og ytterligere utvikle samarbeidet mellom de nordiske land;

som ønsker å gjennomføre ensartede bestemmelser i de nordiske land i så mange henseende som mulig;

som på alle områder hvor det finnes forutsetninger for det, vil søke å oppnå en hensiktsmessig arbeidsdeling mellom landene;

som vil fortsette det for landene betydningsfulle samarbeid innen Nordisk Råd og andre samarbeidsorganer;

er blitt enige om følgende bestemmelser:

Innledende bestemmelse.**Artikkel 1**

Avtalepartene skal søke å bevare og ytterligere utvikle samarbeidet mellom landene på det rettslige, kulturelle, sosiale og økonomiske område, og når det gjelder samferdsel.

Rettslig samarbeid.**Artikkel 2**

Avtalepartene skal fortsette arbeidet for å oppnå størst mulig rettslig likestilling mellom statsborgere i et nordisk land som oppholder seg i et annet nordisk land enn hjemlandet, og oppholdslandets statsborgere.

Artikkel 3

Avtalepartene skal søke å lette adgangen for statsborgere i et nordisk land til å oppnå statsborgerskap i et annet nordisk land.

Artikkel 4

Avtalepartene skal fortsette lovsamarbeidet i den hensikt å oppnå størst mulig overensstemmelse på privatrettens område.

Artikkel 5

Avtalepartene bør søke å oppnå ensartede bestemmelser om forbrytelser og deres rettslige følger.

Forbrytelser begått i et nordisk land bør i størst mulig utstrekning kunne etterforskes og være gjenstand for rettergang og pådømmelse også i et annet nordisk land.

Artikkel 6

Avtalepartene skal søke å oppnå innbyrdes samordning av annen lovgivning enn den som her er nevnt på områder der det synes hensiktsmessig.

Artikkel 7

Hver avtalepart bør søke å få gjennomført bestemmelser som medfører at beslutning av domstol eller annen myndighet i et annet nordisk land kan iverksettes også innen partens område.

Kulturelt samarbeid.**Artikkel 8**

I hvert enkelt av de nordiske land skal undervisningen og utdannelsen i skolene i passende utstrekning omfatte undervisning i andre nordiske lands språk, kultur og alminnelige samfunnsforhold.

Artikkel 9

Hver avtalepart bør opprettholde og utvide mulighetene for studerende hjemme-hørende i et annet nordisk land til å studere og avlegge eksamen ved dens læresteder. I størst mulig utstrekning bør deleksamen avlagt i et nordisk land kunne anerkjennes og medregnes ved slutteksamen i et annet nordisk land.

Økonomisk støtte fra hjemlandet bør kunne ytes uten hensyn til i hvilket land studiene finner sted.

Artikkel 10

Avtalepartene bør samordne slik offentlig anordnet utdanning som tar sikte på å gi rett til særskilt yrkesutøvelse.

Denne utdanning bør så vidt mulig gi samme rett til yrkesutøvelse i alle nordiske land. Det kan likevel stilles krav om slik tilleggsutdanning som nasjonale forhold måtte tilsi.

Artikkel 11

På de områder der det er hensiktsmessig bør utbyggingen av læresteder samordnes gjennom stadig samarbeid om utbyggingsplanene og deres gjennomføring.

Artikkel 12

Samarbeid på forskningens område bør være ordnet slik at tilgjengelige bevilgninger og andre ressurser samordnes og utnyttes best mulig, bl. a. ved at det opprettes felles institusjoner.

Artikkel 13

For å støtte og styrke den kulturelle utviklingen skal de kontraherende parter fremme det frie nordiske folkeopplysningsarbeidet og utvekslingen innenfor litteratur, kunst, musikk, teater, film og de øvrige kulturområder, hvorunder blandt annet de muligheter radio og televisjon byr på bør utnyttes.

Sosialt samarbeid.**Artikkel 14**

Avtalepartene skal søke å bevare og ytterligere utvikle det fellesnordiske arbeidsmarkedet etter de retningslinjer som er trukket opp i tidligere avtaler. Arbeidsformidling og yrkesveiledning skal samordnes. Det skal være fri utveksling av praktikanter.

Ensartet utforming av nasjonale regler om arbeidervern og lignende spørsmål skal søkes oppnådd.

Artikkel 15

Avtalepartene skal arbeide for at en statsborger i et nordisk land under opphold i et annet nordisk land i størst mulig utstrekning skal nyte godt av de sosiale goder som ytes i oppholdslandet til dets egne statsborgere.

Artikkel 16

Avtalepartene skal ytterligere utvikle samarbeidet innen helsevesenet, sykepleien, alkoholistbehandlingen og når det gjelder barne- og ungdomsvern.

Artikkel 17

Hver avtalepart skal arbeide for at medisinsk, teknisk eller annen lignende sikkerhetskontroll blir utført på en slik måte at attest eller bevitnelse om kontrollen kan godtas i de øvrige nordiske land.

Økonomisk samarbeid.**Artikkel 18**

For å fremme det nordiske økonomiske samarbeid på forskjellige områder skal avtalepartene rådføre seg med hverandre om den økonomiske politikk. Herunder bør oppmerksomheten rettes mot mulighetene for å samordne tiltak som treffes med sikte på konjunkturutjevning.

Artikkel 19

Avtalepartene har til hensikt så langt det er mulig å fremme et produksjons- og investeringssamarbeid mellom sine land og herunder søke å legge forholdene til rette for direkte samarbeid mellom foretagender i to eller flere av de nordiske land. Avtalepartene bør som ledd i et videre internasjonalt samarbeid søke å oppnå

en hensiktsmessig arbeidsdeling mellom landene når det gjelder produksjon og investeringer.

Artikkel 20

Avtalepartene skal arbeide for størst mulig frihet for kapitalbevegelser mellom de nordiske land. Når det gjelder andre betalings- og valutaspørsmål av felles interesse bør det søkes oppnådd felles løsninger.

Artikkel 21

Avtalepartene skal søke å befeste det samarbeid som tidligere er innledet for å fjerne hindringer for handelen mellom de nordiske landene, og så langt som mulig ytterligere styrke og utvikle dette samarbeid.

Artikkel 22

Avtalepartene skal i internasjonale handelspolitiske spørsmål såvel hver for seg som i fellesskap søke å fremme nordiske interesser, og rådføre seg med hverandre i dette øyemed.

Artikkel 23

Avtalepartene skal arbeide for en samordning av de tolltekniske og tolladministrative bestemmelser og for slike tollmessige forenklinger som kan lette samferdselen mellom landene.

Artikkel 24

Bestemmelsene vedrørende den nordiske grensehandel skal utformes på en slik måte at befolkningen i grensetraktene påføres minst mulig ulemper.

Artikkel 25

Når det foreligger behov og forutsetninger for felles økonomisk utbygging av områder innen to eller flere avtaleparters territorier som grenser opp til hverandre, skal disse parter i fellesskap søke å fremme en slik utbygging.

Samarbeid på samferdselens område.

Artikkel 26

Avtalepartene skal arbeide for å befeste det samarbeid som tidligere er innledet på samferdselens område, og søke å utvikle dette samarbeidet for å lette forbindelsene og varebyttet mellom landene og oppnå hensiktsmessige løsninger på de problemer som måtte forekomme på dette område.

Artikkel 27

Bygging av samferdselsforbindelser som berører to eller flere avtaleparters område skal skje i samråd mellom de berørte parter.

Artikkel 28

Avtalepartene skal søke å bevare og utvikle ytterligere det samarbeid som har ført til at deres territorier utgjør ett passkontrollområde. Kontrollen av reisende som passerer grense mellom nordiske land skal også ellers forenkles og samordnes.

Artikkel 29

Avtalepartene skal samordne arbeidet for øket trafiksikkerhet.

Annet samarbeid.**Artikkel 30**

Avtalepartene bør i de tilfelle det er mulig og hensiktsmessig rådføre seg med hverandre i spørsmål av felles interesse som behandles i internasjonale organisasjoner og på internasjonale konferanser.

Artikkel 31

Tjenestemann som tilhører en avtaleparts utenriktjeneste og tjenestegjør utenfor de nordiske land, skal, i den utstrekning det er forenlig med hans tjenesteplikter og ikke møter hindringer fra det lands side hvor han tjenestegjør, også bistå statsborgere fra et annet nordisk land når dette ikke har noen representasjon på vedkommende sted.

Artikkel 32

Avtalepartene bør, når det finnes mulig og hensiktsmessig, samordne sin virksomhet for bistand til og samarbeid med utviklingslandene.

Artikkel 33

Tiltak for å spre øket kjennskap til de nordiske land og det nordiske samarbeidet bør foregå i nært samarbeid mellom avtalepartene og deres organer for informasjon til utlandet. Der det finnes hensiktsmessig, kan felles opptreden komme på tale.

Artikkel 34

Avtalepartene skal arbeide for at forskjellige områder av den offentlige statistikk samordnes.

Formene for nordisk samarbeid.**Artikkel 35**

For å oppnå de mål som angis i denne avtale, bør avtalepartene stadig samrå seg med hverandre, og når det er behov for det beslutte samordningstiltak.

Dette samarbeid skal som hittil finne sted på ministermøter, innenfor rammen av Nordisk Råd og dets organer i samsvar med de retningslinjer som er trukket opp i Rådets vedtekter, innen særlige samarbeidsorganer eller mellom vedkommende myndigheter.

Artikkel 36

Nordisk Råd bør gis anledning til å uttale seg om nordiske samarbeidsspørsmål av prinsipiell betydning, såfremt dette ikke er umulig på grunn av tidsnød.

Artikkel 37

En bestemmelse som er et resultat av samarbeid mellom to eller flere avtaleparter må ikke endres av en part med mindre de øvrige parter underrettes om det. Underretning er ikke nødvendig i tilfelle hvor det haster og når det gjelder bestemmelser av mindre betydning.

Artikkel 38

Myndighetene i de nordiske land skal kunne korrespondere direkte med hverandre i slike saker som ikke etter sin natur eller av andre grunner bør behandles gjennom utenriktjenesten.

Sluttbestemmelser.**Artikkel 39**

Denne avtale skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig deponeres i det finske utenriksministerium.

Avtalen trer i kraft første dag i den måned som begynner nærmest etter den dag da samtlige parters ratifikasjonsdokumenter er deponert.

Artikkel 40

Ønsker noen av avtalepartene å oppsi avtalen skal skriftlig meddelelse om dette tilstilles den finske regjering som straks skal underrette de øvrige avtalepartene herom og om hvilken dag meddelelsen ble mottatt.

Oppsigelsen gjelder bare for det land som har foretatt den, og blir gyldig fra og med første dag i den måned som begynner seks måneder etter det tidspunkt den finske regjering mottok meddelelse om oppsigelsen.

Overenskomsten skal deponeres i det finske utenriksministerium, og bekreftede avskrifter skal av det finske utenriksministerium tilstilles hver enkelt avtalepart.

Til bekreftelse av dette har undertegnede befullmektigede representanter undertegnet denne avtale.

Utfærdiget i Helsingfors i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, som alle har lik gyldighet, den tjuetredje mars nittenhundreogsekstito.

SAMARBETSÖVERENSKOMMELSE

mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige.

Danmarks, Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,
vilka vilja ytterligare främja den nära gemenskap, som i fråga om kultur samt om rätts- och samhällsuppfattning råder mellan de nordiska folken, och ytterligare utveckla samarbetet mellan de nordiska länderna;

vilka eftersträva enhetliga regler i de nordiska länderna i så många avseenden som möjligt;

vilka vilja på alla områden, där förutsättningar därför finnas, åstadkomma en ändamålsenlig arbetsfördelning mellan länderna;

vilka vilja fortsätta det för länderna betydelsefulla samarbetet inom Nordiska rådet och övriga samarbetsorgan;

ha enats om följande bestämmelser.

Inledande bestämmelse.

Artikel 1

De fördragsslutande parterna skola eftersträva att bevara och ytterligare utveckla samarbetet mellan länderna på det rättsliga, kulturella, sociala och ekonomiska området, ävensom i fråga om samfärdseln.

Rättsligt samarbete.

Artikel 2

De fördragsslutande parterna skola fortsätta arbetet att ernå största möjliga rättsliga likställighet mellan medborgare i nordiskt land, som vistas i annat nordiskt land än det egna, och vistelselandets medborgare.

Artikel 3

De fördragsslutande parterna skola söka underlätta för medborgare i ett nordiskt land att förvärva medborgarskap i annat nordiskt land.

Artikel 4

De fördragsslutande parterna skola fortsätta lagsamarbetet i syfte att uppnå största möjliga överensstämmelse på privaträttens område.

Artikel 5

De fördragsslutande parterna böra eftersträva enhetliga bestämmelser om brott och brottspåföljder.

Beträffande brott, som begåtts i ett nordiskt land, bör utredning och lagföring i största möjliga utsträckning kunna ske även i annat nordiskt land.

Artikel 6

De fördragsslutande parterna skola eftersträva inbördes samordning av annan lagstiftning än som nu sagts på sådana områden, där detta ter sig ändamålsenligt.

Artikel 7

Varje fördragsslutande part bör verka för genomförandet av sådana regler, att beslut av domstol eller annan myndighet i annat nordiskt land kan verkställas jämväl inom partens område.

Kulturellt samarbete.

Artikel 8

I vart och ett av de nordiska länderna skall undervisningen och utbildningen i skolorna i lämplig omfattning innefatta undervisning i övriga nordiska länders språk samt rörande deras kultur och allmänna samhällsförhållanden.

Artikel 9

Varje fördragsslutande part bör bibehålla och vidga möjligheten för studerande, hemmahörande i annat nordiskt land, att idka studier och avlägga examen vid sina utbildningsanstalter. I största möjliga utsträckning bör därvid även i något nordiskt land avlagd delexamen få räknas till godo för slutexamen i annat nordiskt land.

Ekonomiskt stöd från hemlandet bör kunna utgå, oavsett till vilket land studierna förläggas.

Artikel 10

De fördragsslutande parterna böra samordna sådan av det allmänna ordnad utbildning, som syftar till att giva behörighet för viss yrkesutövning.

Sådan utbildning bör såvitt möjligt giva samma behörighet i alla de nordiska länderna. Krav må dock uppställas på sådan tilläggsutbildning, som kan erfordras av hänsyn till nationella förhållanden.

Artikel 11

På de områden där ett samarbete är ändamålsenligt bör utbyggnaden av utbildningsanstalter samordnas genom fortlöpande samverkan beträffande utbyggnadsplaneringen och dess genomförande.

Artikel 12

Samarbete på forskningens område bör vara så inriktat att tillgängliga forskningsanslag och övriga resurser samordnas och utnyttjas på bästa möjliga sätt, bland annat genom att gemensamma institutioner upprättas.

Artikel 13

I syfte att stödja och stärka den kulturella utvecklingen skola de fördragsslutande parterna främja det fria nordiska folkbildningsarbetet och utbytet inom litteratur, konst, musik, teater, film och övriga kulturområden, varvid böra tillvaratagas bland annat de möjligheter som radio och television erbjuda.

Socialt samarbete.

Artikel 14

De fördragsslutande parterna skola eftersträva att bevara och ytterligare utveckla den gemensamma nordiska arbetsmarknaden efter de riktlinjer, som uppdragits genom tidigare överenskommelser. Arbetsförmedling och yrkesvägledning skola samordnas. Utbytet av praktikanter skall vara fritt.

Likformighet beträffande nationella regler rörande arbetarskydd och liknande frågor bör eftersträvas.

Artikel 15

De fördragsslutande parterna skola verka för att medborgare i ett nordiskt land vid vistelse i annat nordiskt land skall i största möjliga utsträckning komma i åtnjutande av de sociala förmåner, som må utgå i vistelselandet till dess egna medborgare.

Artikel 16

De fördragsslutande parterna skola ytterligare utveckla samarbetet beträffande hälso- och sjukvård, nykterhetsvård samt vård av barn och ungdom.

Artikel 17

Varje fördragsslutande part skall verka för att medicinsk, teknisk eller annan liknande säkerhetskontroll utföres på sådant sätt att attest eller intyg om kontrollen kan godtagas i övriga nordiska länder.

Ekonomiskt samarbete.

Artikel 18

De fördragsslutande parterna skola, i avsikt att främja det nordiska ekonomiska samarbetet på olika områden, samråda i fråga om den ekonomiska politiken. Därvid bör uppmärksamhet ägnas möjligheterna att samordna åtgärder, som vidtakas i konjunkturutjämningssyfte.

Artikel 19

De fördragsslutande parterna avse att så långt det är möjligt främja produktions- och investeringssamarbete mellan sina länder och att härvid söka lägga förhållandena till rätta för direkt samarbete mellan företag i två eller flera av de nordiska länderna. De fördragsslutande parterna böra som ett led i ett vidare internationellt samarbete eftersträva att uppnå en ändamålsenlig arbetsfördelning mellan länderna i fråga om produktion och investeringar.

Artikel 20

De fördragsslutande parterna skola verka för största möjliga frihet för kapitalrörelser mellan de nordiska länderna. Beträffande andra betalnings- och valutafrågor av samfällt intresse skola gemensamma lösningar eftersträvas.

Artikel 21

De fördragsslutande parterna skola eftersträva att befästa det samarbete, som tidigare inletts i syfte att undanröja hinder för handeln mellan de nordiska länderna, samt att så långt möjligt ytterligare stärka och utveckla detta samarbete.

Artikel 22

De fördragsslutande parterna skola i internationella handelspolitiska frågor såväl var för sig som gemensamt söka främja nordiska intressen och i detta syfte rådgöra med varandra.

Artikel 23

De fördragsslutande parterna skola verka för samordning av de tulltekniska och tulladministrativa bestämmelserna samt för sådana förenklingar i tullhänseende som äro ägnade att underlätta samfärdseln mellan länderna.

Artikel 24

Bestämmelserna för den nordiska gränshandeln skola utformas på sådant sätt, att gränstrakternas invånare åsamkas minsta möjliga olägenheter.

Artikel 25

När behov och förutsättningar föreligga för gemensam ekonomisk utbyggnad av sådana områden inom två eller flera fördragsslutande parters territorier som gränsa till varandra, skola dessa parter tillsammans söka främja en sådan utbyggnad.

Samarbete på samfärdselns område.

Artikel 26

De fördragsslutande parterna skola eftersträva att befästa det samarbete som tidigare inletts på samfärdselns område samt söka utveckla detta samarbete i syfte att underlätta förbindelserna och varuutbytet mellan länderna och erhålla en ändamålsenlig lösning av de problem, som må förefinnas på detta område.

Artikel 27

Byggandet av samfärdselled, som berör två eller flera fördragsslutande parters områden, skall ske i samråd mellan de berörda parterna.

Artikel 28

De fördragsslutande parterna skola söka bevara och ytterligare utveckla det samarbete som lett till att deras territorier utgöra ett passkontrollområde. Kontrollen av resande, som passera gräns mellan nordiska länder, skall även i övrigt förenklas och samordnas.

Artikel 29

De fördragsslutande parterna skola samordna arbetet för ökad trafiksäkerhet.

Samarbete i övrigt.

Artikel 30

De fördragsslutande parterna böra i de fall detta är möjligt och lämpligt rådgöra med varandra i frågor av gemensamt intresse, som behandlas i internationella organisationer och vid internationella konferenser.

Artikel 31

Befattningshavare, som tillhör en fördragsslutande parts utrikestjänst och tjänstgör utanför de nordiska länderna, skall i den mån det är förenligt med hans tjänsteåligganden samt hinder icke möter från tjänstgöringslandets sida bistå jämväl medborgare i annat nordiskt land, därest detta saknar representation på den ifrågavarande orten.

Artikel 32

De fördragsslutande parterna böra, närhelst det befinnes möjligt och ändamålsenligt, samordna sin verksamhet för bistånd till och samarbete med utvecklingsländerna.

Artikel 33

Åtgärder i syfte att sprida ökad kännedom om de nordiska länderna och det nordiska samarbetet böra vidtagas i nära samverkan mellan de fördragsslutande parterna och deras organ för utlandsupplysning. Där så befinnes lämpligt kunna samfällida framträdanden komma i fråga.

Artikel 34

De fördragsslutande parterna skola verka för att olika grenar av den offentliga statistiken samordnas.

Formerna för nordiskt samarbete.**Artikel 35**

För att uppnå de syften, som angivas i denna överenskommelse, böra de fördragsslutande parterna fortlöpande samråda och vid behov vidtaga samordnande åtgärder.

Detta samarbete skall liksom hittills äga rum på ministermöten, inom ramen för Nordiska rådet och dess organ enligt de riktlinjer som äro uppdragna i stadgan för rådet, inom särskilda samsarbetsorgan eller mellan vederbörande myndigheter.

Artikel 36

Nordiska rådet bör beredas tillfälle att yttra sig om nordiska samsarbetsfrågor av principiell bärvidd, då detta av tidsskäl icke är ogörligt.

Artikel 37

Bestämmelse som tilkommit efter samarbete mellan två eller flera fördragsslutande parter må ej av part ändras, med mindre övriga parter därom underrättats. Underrättelse erfordras dock icke i brådskande fall eller då fråga är om bestämmelse av mindre betydelse.

Artikel 38

Myndigheter i de nordiska länderna äga skriftväxla direkt med varandra i andra ärenden än sådana som till följd av sin natur eller av annat skäl böra handläggas genom förmedling av utrikesförvaltningen.

Slutstadganden.**Artikel 39**

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt deponeras i ministeriet för utrikesärendena i Finland.

Överenskommelsen träder i kraft första dagen i den månad, som infaller närmast efter den dag då samtliga parters ratifikationshandlingar deponerats.

Artikel 40

Önskar någon av de fördragsslutande parterna uppsäga överenskommelsen skall skriftligt meddelande härom tillställas den finska regeringen, som har att omedelbart underrätta övriga fördragsslutande parter härom och om dagen då meddelandet mottogs.

Uppsägningen gäller endast det land, som verkställt densamma, och äger giltighet från och med första dagen i den månad som inträffar sex månader från det den finska regeringen mottagit meddelande om uppsägningen.

Överenskommelsen skall vara deponerad i ministeriet för utrikesärendena i Finland och bestyrkta avskrifter skola av det finska ministeriet tillställas var och en av de fördragsslutande parterna.

Till bekräftelse härav hava undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Helsingfors i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, vilka samtliga texter äga lika vitsord, den tjugutredje mars nittonhundrasextiotvå.

AUGLÝSING

um samkomulag milli Íslands og Kanada um afnám vegabréfsáritana.

Hinn 17. október 1962 var með orðsendingaskiptum milli utanríkisráðherra Íslands og ambassador Kanada á Íslandi gengið frá samkomulagi milli landanna um gagnkvæmt afnám vegabréfsáritana fyrir íslenzka og kanadíska ríkisborgara.

Samkomulagið, sem gengur í gildi hinn 1. nóvember 1962, er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 17. október 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ

Reykjavík, October 17, 1962.

Excellency,

I have the honour to acknowledge receipt of your Note of October 17, 1962, proposing an agreement between the Government of Canada and the Government of Iceland for the waiver of non-immigrant visas in the following terms:

- 1) Icelandic subjects who are *bona fide* non-immigrants (visitors, not seeking employment or permanent residence) and who are in possession of valid Icelandic passports may enter Canada without non-immigrant visas for periods not exceeding three consecutive months;
- 2) Icelandic subjects under (1) above, who, when in Canada, desire to extend their stay beyond the three-month period may apply to the nearest Canadian Immigration Office for extensions which, if granted, shall be without charge;
- 3) Canadian citizens who are *bona fide* non-immigrants (visitors, not seeking employment or permanent residence) and who are in possession of valid Canadian passports may enter Iceland without non-immigrant visas for periods not exceeding three consecutive months;
- 4) Canadian citizens under (3) above who, when in Iceland, desire to extend their stay beyond the three-month period may apply to the appropriate Icelandic authorities for extensions which, if granted, shall be without charge;
- 5) It is understood that this modification of entrance requirements does not exempt Icelandic and Canadian citizens, coming to Canada and Iceland respectively, from the necessity of complying with the law and regulations of the

C 6

country concerned regarding the entry, residence (temporary or permanent) and employment or occupation of foreigners, and that persons who are unable to satisfy the Immigration authorities that they comply with these laws and regulations are liable to be refused leave to enter or land.

The proposals contained in your Note are acceptable to my Government and I have the honour to confirm that your Note and this reply shall constitute an agreement between our two Governments which shall take effect on November 1, 1962 and which shall remain in force until two months after a Note of termination is received by either Government.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

His Excellency
Mr. Louis E. Couillard,
Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of Canada to Iceland,
Oslo.

Reykjavik, October 17, 1962.

Excellency,

I have the honour to refer to previous correspondence on the subject of non-immigrant entry to our respective countries, and to state that the Government of Canada is prepared to conclude an agreement with the Government of Iceland for the waiver of non-immigrant visas in the following terms:

- 1) Icelandic subjects who are *bona fide* non-immigrants (visitors, not seeking employment or permanent residence) and who are in possession of valid Icelandic passports may enter Canada without non-immigrant visas for periods not exceeding three consecutive months;
- 2) Icelandic subjects under (1) above, who, when in Canada, desire to extend their stay beyond the three-month period may apply to the nearest Canadian Immigration Office for extensions which, if granted, shall be without charge;
- 3) Canadian citizens who are *bona fide* non-immigrants (visitors, not seeking employment or permanent residence) and who are in possession of valid Canadian passports may enter Iceland without non-immigrant visas for periods not exceeding three consecutive months;
- 4) Canadian citizens under (3) above who, when in Iceland, desire to extend their stay beyond the three-month period may apply to the appropriate Icelandic authorities for extensions which, if granted, shall be without charge;
- 5) It is understood that this modification of entrance requirements does not exempt Icelandic and Canadian citizens, coming to Canada or Iceland respectively, from the necessity of complying with the laws and regulations of the country concerned regarding the entry, residence (temporary or permanent) and employment or occupation of foreigners, and that persons who are unable to satisfy the Immigration authorities that they comply with these laws and regulations are liable to be refused leave to enter or land.

If the Government of Iceland is prepared to accept the foregoing provisions, the Government of Canada has the honour to suggest that the present Note and the reply thereto of the Government of Iceland shall constitute an agreement between the two Governments, which shall take effect on November 1st, 1962, and which

shall remain in force until two months after a Note of termination is received by either Government.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

His Excellency
Mr. Guðmundur E. Guðmundsson,
Minister of Foreign Affairs,
Reykjavik, Iceland.

L. E. Couillard,
Ambassador.

17. október.

Nr. 9.

AUGLÝSING

um viðskiptasamkomulag Íslands og Póllands.

Á grundvelli viðskiptasamnings milli Íslands og Póllands frá 18. nóvember 1949, var undirritaður í Varsjá, hinn 14. september 1962, samningur um viðskipti milli landanna fyrir tímabilið 1. október 1962 til 30. september 1963.

Gert er ráð fyrir, að Ísland selji eins og áður frysta sild, saltsild, fiskimjöl, lýsi, saltaðar gærur og fleiri vörur. Frá Póllandi er meðal annars gert ráð fyrir að kaupa kol, timbur, járn og stálvörur, efnavörur, vefnaðarvörur, vélar og verkfæri, búsáhöld, skófatnað og fleiri vörur.

Óski hvorugur samningsaðili eftir breytingum á samkomulagi þessu fyrir 30. september 1963, framlengist það sjálfkrafa óbreytt um eitt ár.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 17. október 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

17. október.

Nr. 10.

AUGLÝSING

um samkomulag um viðskipti milli Íslands og Tékkóslóvakíu.

Hinn 4. september 1962 var undirritað í Prag samkomulag um viðskipti milli Íslands og Tékkóslóvakíu á tímabilinu 1. september 1962 til 31. ágúst 1963, á grundvelli viðskiptasamnings frá 16. nóvember 1960 (Stj.tíð. A 73/1960).

Samkvæmt vörulistum, sem nú hefur verið samið um, er gert ráð fyrir, að Ísland selji eins og áður: Fryst flök, frysta sild, fiskimjöl, lýsi, fiskniðursuðu, auk fleiri vara. Frá Tékkóslóvakíu er m. a. gert ráð fyrir kaupum á vefnaðarvöru, skófatnaði, búsáhöldum, rúðugleri, járn og stálvörum, margt konar iðnaðarvélum og verkfærum, bílum, hjólbörðum, auk fleiri vara.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 17. október 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

AUGLÝSING

um samkomulag milli Íslands og Bandaríkjanna um gagnkvæma undanþágu frá tekjuskatti af rekstri flugvéla og skipa.

Með orðsendingaskiptum í Washington hinn 21.—27. desember 1962 var gengið frá samkomulagi milli Íslands og Bandaríkjanna um gagnkvæma undanþágu frá tekjuskatti af rekstri flugvéla og skipa.

Orðalag samkomulagsins er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 31. desember 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

December 21, 1962.

Excellency:

I have the honor to refer to recent conversations between representatives of the Government of the United States of America and representatives of the Government of Iceland relating to the possibility of concluding an agreement between the two Governments with a view to granting, on a reciprocal basis, relief from double taxation on earnings derived from the operation of ships and aircraft. The Government of the United States of America agrees as follows:

1) The Government of the United States of America, in accordance with sections 872 (b) and 883 of its Internal Revenue Code of 1954, shall, on the basis of an equivalent exemption granted by the Government of Iceland to citizens of the United States of America and to corporations organized in the United States of America, exclude from gross income and exempt from income tax all earnings derived

a) by a corporation organized in Iceland, or

b) by an individual who is

i) a citizen of Iceland and

ii) a non-resident alien as to the United States of America,

from the operation of a ship or ships documented, and from the operation of aircraft registered, under the laws of Iceland.

2) For the purposes of this agreement:

a) The expressions "operation of a ship or ships" and "operation of aircraft" mean the business or enterprise, carried on by owners or charterers of a ship or ships, or of aircraft, as the case may be, of

i) transporting persons, including the embarking and debarking of passengers, or

ii) transporting articles, mails, and other cargo, including the loading and unloading thereof, or

iii) both (i) and (ii).

b) The term "earnings" means income derived from the activities described in sub-paragraph (a) hereof, including the sale of tickets in the United States of America.

- 3) The exclusions and exemptions provided for in paragraph (1).
- a) shall be accorded even though the corporation was resident in the United States of America by reason of engaging in trade or business therein at any time within the taxable year and even though the citizen was engaged in trade or business within the United States of America at any time within the taxable year, regardless of the activities constituting such trade or business;
- b) shall be applicable with respect to taxable years beginning on or after the first day of January 1962.
- 4) The arrangement relating to relief from double income tax on shipping profits, effected by exchange of notes signed on May 22, August 9 and 18, October 24, 25, and 28, and December 5 and 6, 1922, shall be terminated, as between the United States of America and Iceland, on the date specified in paragraph 3 (b) above.
- 5) Either of the two Governments may terminate this agreement by giving to the other Government six months' prior notice of termination in writing and, in such event, the agreement shall cease to be effective for the taxable years beginning on or after the first day of January next following the expiration of the six-month period.

The Government of the United States of America will consider this note, together with your note of reply confirming that the Government of Iceland agrees to terms corresponding to those outlined above, as constituting the agreement between the two Governments, entering into force on the date of your reply note.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

His Excellency
Thor Thors,
Ambassador of Iceland.

For the Secretary of State:
Richard D. Kearney.

SENDIRÁÐ ÍSLANDS,
Washington.

December 27, 1962.

Sir:

I have the honor to acknowledge the receipt of your note dated December 21, 1962, in which reference is made to recent conversations between representatives of the Government of Iceland and representatives of the Government of the United States of America relating to the possibility of concluding an agreement between the two Governments with a view to granting, on a reciprocal basis, relief from double taxation on earnings derived from the operation of ships and aircraft. It is noted that the Government of the United States of America agrees to certain terms as outlined in that note. In return, the Government of Iceland agrees as follows:

1) The Government of Iceland, in accordance with Chapter I, Article 2 of Law No. 70, April 28, 1962, shall, on the basis of the exemption granted by the Government of the United States of America in accordance with its agreement outlined in the above-mentioned note, exclude from gross income and exempt from income tax all earnings derived

a) by a corporation organized in the United States of America, or
b) by a citizen of the United States of America non-resident in Iceland, from the operation of a ship or ships documented, and from the operation of aircraft registered, under the laws of the United States of America.

2) For the purposes of this agreement:

a) The expression "operation of a ship or ships" and "operation of aircraft" mean

the business or enterprise, carried on by owners or charterers of a ship or ships, or of aircraft, as the case may be, of

- i) transporting persons, including the embarking and debarking of passengers, or
 - ii) transporting articles, mails, and other cargo, including the loading and unloading thereof, or
 - iii) both (i) and (ii)
- b) The term "earnings" means income derived from the activities described in sub-paragraph (a) hereof, including the sale of tickets in Iceland.
- 3) The exclusions and exemptions provided for in paragraph (1).
- a) shall be accorded even though the corporation was resident in Iceland by reason of engaging in trade or business therein at any time within the taxable year and even though the citizen was engaged in trade or business within Iceland at any time within the taxable year, regardless of the activities constituting such trade or business;
- b) shall be applicable with respect to taxable years beginning on or after the first day of January 1962.

4) The arrangement relating to relief from double income tax on shipping profits, effected by exchange of notes signed on May 22, August 9 and 18, October 24, 25, and 26, and December 5 and 6, 1922, shall be terminated, as between Iceland and the United States of America, on the date specified in paragraph 3 (b) above.

5) Either of the two Governments may terminate this agreement by giving to the other Government six months prior notice or termination in writing, and in such event, the agreement shall cease to be effective for the taxable years beginning on or after the first day of January next following the expiration of the six-month period.

The Government of Iceland considers that your note above-mentioned and this note in reply constitute the agreement between the two Governments, entering into force on the date of this note.

Accept, Sir, the renewed assurances of my highest consideration.

Thor Thors.

The Honorable
The Secretary of State,
Washington, D.C.

AUGLÝSING

um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Sovétríkjanna.

Hinn 19. desember 1962 var undirrituð í Reykjavík bókun um viðskipti milli Íslands og Sovétríkjanna fyrir tímabilið 1. janúar 1963 til 31. desember 1965.

Bókunin var gerð á íslenzku og rússnesku og birtist íslenzki textinn hér með, ásamt listum yfir vörur, sem ráðgert er að afgreiddar verði milli landanna á tímabilinu 1963—1965.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 31. desember 1962.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

BÓKUN

um gagnkvæmar vöruafgreiðslur frá Íslandi og Sovétríkjunum á árunum 1963—1965.

Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Sovétríkjanna, er óska að stuðla að áframhaldandi eflingu og aukningu verzlunarviðskipta milli beggja landanna, hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. Vöruskipti milli Íslands og Sovétríkjanna á tímabilinu frá 1. janúar 1963 til 31. desember 1965, skulu fara fram á grundvelli hjálagðra lista 1 og 2, er ákveða kvóta fyrir árlegar gagnkvæmar vöruafgreiðslur og samkvæmt ákvæðum samnings ríkisstjórnar Íslands og ríkisstjórnar Sovétríkjanna um vöruskipti og greiðslur frá 1. ágúst 1953.
2. Ríkisstjórnir beggja landa skulu einnig láta ákvæði, sem koma fram í erindum, sem þær skiptust á um hinn 25. maí 1927 gilda um verzlunarviðskipti landanna.
3. Í sambandi við stofngengislækkun íslenzku krónunnar hinn 4. ágúst 1961, skulu eftirfarandi breytingar gerðar á hluta 7. og 8. greina nefnds samnings frá 1. ágúst 1953, um vöruskipti og greiðslur, eftir því sem við á, þannig að:
 - a) lánsfjárhæð á reikningum, sem stofnaðir eru samkvæmt ofanrituðum samningi, er ákveðin 53 milljónir íslenzkra króna.
 - b) jafngengi íslenzku krónunnar telst 0.0206668 gramm af finu gulli fyrir hverja krónu.
4. Að gera eftirfarandi breytingar á hluta af ákvæðum samnings ríkisstjórnar Íslands og ríkisstjórnar Sovétríkjanna frá 1. ágúst 1953.
 - a) í 5., 6., 7., 9., 11. og 12. gr. að setja heiti „The Bank for Foreign Trade of the U.S.S.R.“ í stað heitis „The State Bank of the U.S.S.R.“ og heiti „The Central Bank of Iceland“ í stað heitis „The National Bank of Iceland“.
 - b) í 10. gr. d.) að setja orðið „Embassy“ í stað „Legation“.
5. Samningur um vöruskipti og greiðslur frá 1. ágúst 1953 með breytingum, sem um getur í 3. og 4. lið hér að ofan, gildir áfram til 31. desember 1965, og má þá enn framlengja gildistíma hans samkvæmt ákvæðum 13. gr. nefnds samnings. Á sama hátt er í gildi samningur um ákvæði varðandi verzlunarviðskipti, sem felst í erindum, sem ríkisstjórnir landanna skiptust á um hinn 25. maí 1927.
6. Bókun þessi tekur gildi 1. janúar 1963.

Gjört í Reykjavík hinn 19. dag desembermánaðar 1962 í tveimur eintökum á íslenzku og rússnesku og skulu báðir textarnir vera jafngildir.

Í umboði ríkisstjórnar
Íslands.

Emil Jónsson.

Í umboði ríkisstjórnar
Sovétríkjanna.

D. F. Fokin.

*Fylgiskjal með bókun
frá 19. desember 1962.*

LISTI 1

yfir vörur, er árlega skulu afgreiðast frá Sovétríkjunum til Íslands
á tímabilinu 1963—1965.

Vöruheiti:	Magn eða verð:
Vélar og tæki, þar á meðal bifreiðar og bifreiðavarahlutar	11 000 þús. ísl. kr.
Antrasít og koks	2 000 tonn
Benzín	45 000—50 000 —
Gasolía	225 000—245 000 —
Fuelolía	100 000—135 000 —
Valsaðar járn- og stálvörur	5 000 —
Stálpípur	1 500 —
Jarðstrengur	5 500 þús. ísl. kr.
Aðrar málmvörur	2 400 — — —
Hjólbarðar	5 000—6 000 stk.
Tímbur	30 000—40 000 m ³
Krossviður, spónaplötur og plötur úr viðartrefjum	4 000 þús. ísl. kr.
Hveitiklíði	3 000 tonn
Rúgmjöl	3 500 —
Kartöflumjöl	350 —
Ýmsar vörur (þar á meðal úr, myndavélar o. fl.)	10 000 þús. ísl. kr.

*Fylgiskjal með bókun
frá 19. desember 1962.*

LISTI 2

yfir vörur, er árlega skulu afgreiðast frá Íslandi til Sovétríkjanna
á tímabilinu 1963—1965.

Vöruheiti:	Magn eða verð:
Fryst fiskflök	15 000—20 000 tonn
Freðsild	12 000 —
Saltsild	14 000—15 000 —
Niðursoðið fiskmeti	7 000 þús. ísl. kr.
Prjónavörur	10 000 — — —
Ullarteppi	10 000 — — —
Ýmsar vörur	10 000 — — —

